

DESTAN-I

* Aralık
* 2014
* Sayı-18

KIRKPINAR

KIRKPINAR KÜLTÜRÜNÜ TANITMA VE YAŞATMA DERNEĞİ AYLIK ÜCRETSİZ YAYIN ORGANIDIR

MUTLU YILLAR

HAKEM İNŞAAT

www.hakeminsaat.com.tr

Yonca Kent Sitesi

ÇANAKKALE/KEPEZ

KÖŞEM Evleri / ÇAN

ÖZEN Evleri /
ÇANAKKALE/Barbaros

ÇELİK Evleri / ÇAN

HAKEM İNŞAAT

Hakem
Mevlâ Mîrâçlı

HAKEM MADENCİLİK

HAKEM İNŞAAT Çan Ofis

Telefon : 0286 416 2234 - Faks : 0286 416 3888
Satış: 0546 968 82 39
E-posta : info@hakeminsaat.com.tr
Adres : Akalın İş Merkezi Kat. 1 Çan / Çanakkale

HAKEM İNŞAAT Çanakkale Ofis

Tel: 0286 213 26 26 - 0546 968 82 80
Adres: İnönü Cd. No:147/A
(Öğretmen Lisesi Karşısı - Gürel Optik Üzeri)

YAĞLI GÜREŞLERDE OKUNAN DUALAR

Cazgırın yağlı güreşlerde pehlivanlara okuduğu dualarda "Pirimiz Hamza Pehlivan" deyişine bir açıklık getirelim. 1826 yılı Haziran ayında Yeniçeri Ocağının ortadan kaldırılmasından sonra o güne kadar güreşçilerin piri **Mahmut Pir Yar Veli** idi. Dualarda onun adı geçmekteydi. Yeniçerilerin Alevi – Bektaşî olması nedeniyle, Bektaşî Şeyhi ve Piri olan Mahmut Yar Veli'nin adının söylenmesi bu olaydan sonra yasaklanmış, onun yerine **Hamza**

Veli denmiştir.

Abdülbaki Gölpınarlı'nın yayınladığı, Şeyh Bedrettin'in torunu Hafız Halil'in kaleme aldığı **Menâkıb-ı Şeyh Bedreddin** adlı kitapta Bedreddin'in asıl adının Mahmud olduğu ve Edirne'de **Şeyh Mahmud** diye ün yaptığından söz etmektedir. Kadılık makamında bulunduğu 1411 'de Musa Çelebi'ye Kazasker olduğu ve ünü bütün Rumeli ve Anadolu'ya yayılması, güreş dualarında onun adının anılmasına neden olmuştur. Çünkü Şeyh Mahmud'un kadılık yaptığı

Simavna Kırkpınar Çayırına çok yakındı. Bu nedenle de güreşin piri olarak dualarda yer almıştı...

Yeniçeriliğin kaldırılmasından sonra **Hamza Veli** adı, Uhut Savaşında şehit düşen yiğitlerden biri olması nedeniyle güreş dualarında geçmeye başlamış ve günümüzde de devam etmektedir... Bütün bunlar varsayım olsa da her mesleğin bir piri vardır ve güreş sporunun da pirleri bunlar kabul edilmektedir. Çok önceleri yağlı güreşlerde Bektaşîlik kokan dua şöyle idi :

Biri here biri kara
İkisinin de zoru para
Alta düştüm diye erinme
Üste çıktım diye şirinme
Alta gelersen apış
Üste çıkarsan yapış.

Vur sarmayı küdeden at,
Gönder Muhammed
Mustafa'ya salavat.
Seyirttim gittim pınara
Allah ikinizin de işini
onara...

Eski Kırkpınar'da okunan dua ise şöyledir : (1900 yılından önceleri)
Allah Allah İllallah
Salavat alalım, salavat verelim.
Allahümme sallı alâ, Seyyidine
Muhammed
Hoş geldin pehlivan
Safa geldin pehlivan
Er meydanına şerefler mi getirdin?
Dün gece rüyanda karalar mı giydin?
Rüzgâr gibi yerlerden geçtin
Hasmın karınca ise kendin merdane mi çektin?
Bu dünyanın ötesi haraptır harab,
Üstümüzde dönen kanlı türab.
Kaf'tan Kaf'a hükmederdi Parmaksız Arap
O da gitti , ona da kalmadı meydan
Size de kalmaz pehlivanlar.
Hani Ali, hani Veli?
Hani Zaloğlu Rüstem Pehlivan.?
Hani pirimiz Hazret-i Hamza.?
Bu yiğitlere bile kalmadı bu meydan.
Size de kalmaz pehlivan.
Engürü'de er yatar, Rum'da Sarı Saltuk.
Dost bilir tuman çeker.
İki yiğit çıkmış meydana,

İkisi de mert oğlu merdane.
Aya bakma, güne bak
Gönül uyandı Sultan Süleyman'a bak.
Hasmın karınca olsa dahi,
Kendisine mert oğlu Merdane bak..
Allah Allah İllallah
Diyelim bu gençlere cümleten maşallah.
Dualar hemen hemen aynıdır. Bazı kelimeler değişmiş olarak yörelerde söylenir ise de bütün dualar birbirine benzerdir. En önemli değişiklik **Pirimiz Mahmud** yerine 1826' dan sonra **Pirimiz Hazret-i Hamza Veli'** dir. Diğer mısralar veya sözler güzel yakıştırmalar olarak cazgırın buluş veya yeteneğine göre söylenir...
Allah Allah !
Hace-i Alem.
Seyyid-i kâinat, mucize-i mevcuat
Pür Kemal ve Cemal Muhammed
Mustafa'ya salavat
Engürü'de er yatır
Rum'da Muhammed-i Buhari
Sarı Saltuk don giyer, tomak çeker (kispet)
Pirimiz Hazret-i Mahmud-i Piri
Yâr-ı Veli aşkına dest berdest-i kafa
Sine dersine-i Muhammed Ali aşkına,
Allah ikinizin de işini onara.

Rumeli'de okunan dualarda, Türk – İslam mücahidi ve Alperenlerin çok söyledikleri **Ali Aşkına** deyimini aynen kullanılmaktadır.

Yağlı güreşlerde, pehlivanların güçlerine, yaşlarına ve ustalıklarına göre güreştikleri bölüme **BOY** denmektedir. Esasen geleneksel sporlarımızda kategori yabancı kelimesi kullanılmaz, boy denmesi çok daha uygundur. En küçükten başlamak üzere Boy sırası şöyledir :

- 1 – TEŞVİK (Toz Koparan)
- 2 - DESTE KÜÇÜK BOY
- 3 - DESTE ORTA BOY
- 4 - DESTE BÜYÜK BOY
- 5 - KÜÇÜK ORTA KÜÇÜK BOY
- 6 - KÜÇÜK ORTA BÜYÜK BOY
- 7 - BÜYÜK ORTA
- 8 – BAŞ ALTI
- 9 - BAŞ GÜREŞLER

Kırkpınar'da güreşmek isteyen yaşları küçük ve yağlıgüreşe yeni başlayan pehlivanlar için **MİNİK BOY** uygulaması yapılmaya başlanmıştır. Katılım o kadar yoğun oluyor ki, son yıllarda bu boy **MİNİK - 1** ve **MİNİK - 2** diye ikiye ayrılmıştır...

Her boyun kendine özgü manileriyle devam edeceğiz. Gelecek sayıda buluşmak dileğiyle hoşça kalın...

**KIRKPINAR KÜLTÜRÜNÜ
TANITMA VE YAŞATMA
DERNEĞİ**

Adına İmtiyaz Sahibi

ALPER YAZOĞLU

Sorumlu Yazı İşleri
Müdürü

ÖZCAN BAŞGÜL

Genel Sekreter

MÜBECCET GÜZEY

Genel Yayın Danışmanı

SINAN BERATLIĞIL

Görsel Tasarım

BEDİA BARAK

Katkıda Bulunanlar

MEHMET İRİŞ

SEYFETTİN SELİM

SEMAHAT UZGÖR

BEYAZIT SANSI

SEVCAN KALIPÇINDEN

EFKAN BUCAK

ÖMER ALTAY

ŞEREF GÖKDEMİR

Reklam Koordinatörü

GÜLŞAH AŞÇIOĞLU

ARALIK 2014 - SAYI : 18

YIL:2 Yayın türü:

YEREL SÜRELİ YAYIN

BASKI: Ege Reklam ve Basım
Sanatları San. Tic. Ltd. Şti.
Esatpaşa Mah. Ziyapaşa Cd.
No:4 Ataşehir- İSTANBUL
Tel: 0216 470 44 70
FASK: 0216 472 84 05
www.egebasim.com.tr
Sertifika No: 12468

ADRES: Türkocağı Cad.
No: 19 Kaleiçi- EDİRNE
Tel: 0284 212 63 82

e-posta:

kirkpinardestani@gmail.com
www.kirkpinarderneği.org

Destan-ı Kırkpınar
Basın Meslek İlkelerine
uymaya söz vermiştir. Tüm
reklamların sorumluluğu
firmalara, mekalede ki görüş
ve düşünceler ise yazarlara
aittir. Yazarlara ücret
ödenmez.

“DESTAN-I KIRKPINAR”

Yazılarımız çoğu zaman
mevsimsel değişikliklere uğruyor...
Yazın sıcaklar, kışın soğuklar ve baharlarda bir
bölük romantizm, yazılarımıza konu oluyor.
Oysa bazı konular vardır ki; sürekli takip
edilmeyi ister.
Mesela Kırkpınar...

BEYAZIT SANSI

6 50' yıllık Tarihi bir geçmişe sahip olan Kırkpınar'ı bizler senede
sadece 1' ay kadar anımsarız.

Kalan 11' ay da Kırkpınar sanki sosyal yaşamımızdan çekilmiş
oluyor ve biz ondan hiç söz etmeyiz.

Başka şehirlerin medyasını bilmem...

Ama Edirneliler olarak, bizim Kırkpınar'ı daima gündemde tutmak
görevimiz vardır.

Biz bu görevimizi “DESTAN-I KIRKPINAR” adını verdiğimiz aylık
dergimizle yapmaya çalışıyoruz.

Şükürler olsun ki bugün Destan-ı Kırkpınar'la 18.' sayıya gayet sağlıklı
bir şekilde ulaştık.

Belki çoğunuz Destan-ı Kırkpınar'ı benim bu yazımla birlikte duymuş
olabiliriz.

Destan-ı Kırkpınar'ı, Kırkpınar Kültürünü Tanıtma ve Yaşatma
Derneği çıkarıyor.

Kırkpınar Kültürünü Tanıtma ve Yaşatma Derneği; 2001' yılında
Edirne'de Kaleiçi semtimizde Türk Ocağı Caddesi. No: 19'da tarihi
ahşap bir binada kuruldu.

Ve derneğimiz halen bu adreste işlevini sürdürüyor.

Başkanımız Altın Kemerli Kırkpınar Ağası Sn. Alper Yazoğlu'dur.

Ben de bu derneğin yönetim kurulu üyesiyim ve Destan-ı Kırkpınar'a
yazılarımla güç vermeye çalışıyorum.

Destan-ı Kırkpınar Dergisi aylık yayınlanıyor ve Türkiye'nin dört
bucağındaki okurlarına ücretsiz olarak ulaştırılıyor.

Türkiye'de bir yıl içinde 250'yi aşkın yağlı güreş organizasyonu
yapılıyor.

Bu organizasyonlarda binlerce pehlivan, on binlerce yağlı güreş
seyircisi, yüzlerce spor adamı ve yönetici bulunuyor.

Bu nedenle Destan-ı Kırkpınar Dergisinin çok geniş bir okuyucu
kitleleri vardır.

Destan-ı Kırkpınar, bu geniş kitleye ulaşarak arada adeta bir gönül
köprüsü oluşturuyor.

Bunun için diyorum ki; Destan-ı Kırkpınar Dergisinin yaşatılması
için başta Edirne'nin iş adamları olmak üzere; ülkemizin yağlı güreş
yapılan belde ve şehirlerinin değerli iş adamları reklam vererek katkıda
bulunmalıdırlar.

Umarım bu mesajımız yerine ulaşacaktır...

Nice güzel yazılarla, nice güzel
Destan-ı Kırkpınar'larda buluşmak üzere...

CİHAN PEHLİVANI MERSİNLİ AHMET

EĞİTİMCİ YAZAR
MUHSİN DURUCAN

“Başarılı olmak için her türlü yardımdan ziyade bütün milletçe sporun mahiyeti, kıymeti anlaşılmalı ve ona kalpten sevgi göstermek, onu vatanî vazife saymak lâzımdır.”

M. KEMAL ATATÜRK - NUTUK

Mersinli Ahmet kimdir?

27 Ekim 1914 tarihinde Mersin’de dünyaya gelen Ahmet Kireççi, spora 17 yaşında boks ve atletizm dalında başladı. Olimpiyat tarihinde dereceye giren ilk iki Türk sporcudan biri olan Kireççi, sakatlanması üzerine atletizmi bırakarak İstanbul’da Kumkapı Güreş Kulübü’ne katıldı.

İlk kez 1933’te İzmir’de düzenlenen Balkan Oyunları’nda güreşen Kireççi, grekoromende 1933, 1937 ve 1940’da üç kez birinci oldu. 1936 Berlin Yaz Olimpiyatları’nda serbest güreşte üçüncülük elde etti. Güreşte Türkiye’ye ilk olimpiyat madalyasını kazandıran Kireççi, 1948 Londra Olimpiyat Oyunları’nda da grekoromende ağır sıklıkta altın madalya kazandı.

1949’da güreşi bıraktı. 17 Ağustos 1979’da doğduğu kent olan Mersin’de bir trafik kazasında hayatını kaybetti.

Ülkemize güreşte ilk olimpiyat madalyasını kazandıran Cihan Pehlivanı Mersinli Ahmet’in hayatı Gazeteci Kemal İstek’in kaleminden kitaplaştırıldı.

Berlin Yaz Olimpiyatları’nda (1936) üçüncü olarak serbest güreşte Türkiye’ye ilk olimpiyat madalyasını kazandıran ve 1948 Londra Olimpiyat Oyunları’nda grekoromende ağır sıklıkta altın madalya kazanan **Ahmet Kireççi**’nin yaşamını anlatan 320 sayfalık ‘**Cihan Pehlivanı Mersinli Ahmet**’ adlı kitap, İçel Sanat Kulübü’nde düzenlenen toplantıyla kamuoyuna tanıtılmıştır.

Kemal İstek; kent değerlerine sahip çıkmanın önemine işaret ederek, 10 yıldan fazla üzerinde çalıştığı kitabı yayımlamanın mutluluğunu yaşadığını söyledi. 2004’de Akdeniz Belediyesi Kültür Yayınları’ndan 175 sayfa olarak çıkan kitabı geliştirdiğini ifade eden İstek: “Kargıpınarı Belediyesi Kültür Yayınları” arasında olan 320 sayfalık kitabımda kentimizin ve ülkemizin yetiştirdiği önemli sporcu Mersinli Ahmet’in hayatı yer alıyor. Türkiye’nin güreşte ilk olimpiyat madalyasını almasının yanında birçok ilkleri gerçekleştiren Mersinli Ahmet’i gelecek kuşağa anlatmanın önemli bir görev olduğuna inandım ve bunu kentime bir borç kabul ettim” dedi.

Söz konusu pehlivanımızın öyküsünün kitaplara sığmaz bir başarının öyküsü olduğu kadar, yalnızlığın da bir öyküsü

olduğunu dile getiren Kemal İstek: “Mersin’e gelen güreş severlere Mersinli Ahmet’i anlatmak gerekir. Değerlerimizi geleceğe taşımak ve bugünün gençlerine anlatmak, ancak yazdığımız kitapla gerçekleşir. Ben üzerime düşen görevi elimden geldiğince yapma uğraşındayım. Herkesi konuya duyarlı olmaya davet ediyorum” diye düşüncelerini de aktardı. İçel Sanat Kulübü Yönetim Kurulu Başkanı Fatih Aklar: “Mersinli Ahmet’in sadece kent için değil, ülke için önemli bir değerdir.” dedi. Kemal İstek’e ortaya koyduğu emekten dolayı teşekkür eden Aklar: “Mersin’in yetiştirdiği milli güreşçilerimizden Mersinli Ahmet’in hayat öyküsünü içeren kitabın, kent kültürünün gelişimine katkı yapacak nitelikte olması memnuniyet vericidir.” diye konuştu.

*

PEŞREV DESTANDIR

Yağlı

güreşte, peşrev başlı başına bir destandır. Peşrev, Türk oğlunun vatan tutmak için Türkistan'dan Anadolu'ya oradan da Avrupa'ya akışının, hayat görüşünün ifadesidir.

HALİL DELİCE

GÜCÜNLE MAĞRUR OLMA

Peşrev, yağlı güreşçilerin, güreşe başlamadan önce ısınmak için yaptıkları, yağlı güreşin manasını anlatan birçok güzelliklerin gizli olduğu ısınma hareketleridir.

Yağlı güreşte, peşrev başlı başına bir destandır. Peşrev, Türk oğlunun vatan tutmak için Türkistan'dan Anadolu'ya, oradan da Avrupa'ya akışının ifadesidir, Türk oğlunun tarih macerasını anlatır. Peşrev, Türk oğlunun sembolleri, 'ok, yay, at, kurt ve kartal'ın figürleriyle donatılmıştır. Peşrevdeki güzellikler, ciltler dolusu kitapla anlatılmaz. Biz kısaca vermeğe çalışalım. Peşrevin başlangıcında, pehlivanlar, diz çöküp, sağ elini toprağa dokundurduktan sonra, üç defa, dizine dudaklarına ve başına götürürler. Bu, "Ey pehlivan; gücün, ustalığınla mağrur olma, topraktan geldin, yine toprak olacaksın, sahip bulunduğun nimetlerin hesabını vereceksin, gücün, malın fazlalığı,

mesuliyeti fazlalaştırır" manasındadır.

ÜÇ DÜĞÜM ATILIR

Güreşçiler, peşrev esnasında, eliyle rakibinin paçasına dokunurlar, ellerini dudaklarına, sonra da başına götürürler. Bu, "Ben pehlivanlıkta, senin ayağının tozu olamam" demektir. İkinci manasıysa, rakibinin en büyük silahı olan paçalarının sağlam bağlanıp bağlanmadığını kontrol etmektir. Bu nasıl spordur ki, rakibinin en önemli silahının çalışıp çalışmadığını kontrol ediyor. Rakipler, birbirlerinin sırtlarını sıvazlarlar, bu; hem rakibinin iyi yağlanıp yağlanmadığını kontrol etmek, hem de helalleşmektir. Kispet 40 parçadan yapılır, bu kırklara, evliyalara işaretidir. Kispetin kasnak sicimine üç düğüm atılır. Birinci düğüm Allaha kulluğa, ikinci düğüm Hazreti Muhammed'e ümmet olmaya, üçüncü düğüm de pirin, ustanın hakkına işaretidir. Paça bendi, üç kat

sarılır, bunlar tasavvuftaki şariat, tarikat ve hakikat üçlüsüne işaret eder.

DÜĞÜN, SAVAŞ VE GÜREŞ

Pehlivanlar, niçin bu şekilde er meydanına gönderilir?

Türk askeri, cenge de bu şekilde gönderilir de onun için. Kırkpınar güreşleri, barış zamanında harbe hazırlığı, sahip bulunulan maddi-manevi değerlere sahip çıkmak için, madden ve manen güçlü olmayı sembolize ettiğinden, cenkteki bütün özellikler, yağlı güreşte de vardır. Asker, savaşta mehter marşlarıyla, yağlı güreşçilerse, davul zurnanın vurduğu kahramanlık türküleriyle coşmaktadır.

Türk'ün hayatında, davul-zurna üç yerde çalınır: Düğün, savaş ve güreşte. Savaş, sahip olunan güzelliklerin düşmana karşı savunulmasıdır. Güreş ise, nefis, şeytan ve kötü arkadaşla (çevreyle) savaşa hazırlıktır. Düğün ise her iki savaşa başlangıçtır.

Doğal Ürünlerimizle
1964

Yıldır Hizmetinizdeyiz...
2014

*Kendi İmalatımız Olan
Süt ürünlerimizle
1964'ten bu yana sofralarımızdayız...*

Mağaza / Merkez : 70 Evler Cad. No: 3 Gönen / BALIKESİR

Tel : 0266 762 16 55 Faks : 0266 772 87 86

Bandırma Mağaza: Paşabayır Mah. Hamit Kaplan Cad.

Batıkent Sitesi A/2 Blok (Yataş Karşısı) Bandırma Tel: 0(266) 718 38 77

Fabrika : Balya Yolu 2. Km. Gönen / BALIKESİR

Tel : 0266 762 52 53 Faks : 0266 762 16 54

www.kazancisut.com

SİNAN BERATLIGİL İLE

PEHLİVANLAR KÖŞESİ

Kırkpınar'ın canayakın, sempatik başpehlivani.....

Sezgin
Yüksel

Bu güne kadar sayısız yöre güreşlerinde birincilik kazanmış olan Kırkpınar'ın unutulmaz ismi Sezgin Yüksel'i yakından tanımak istedik. Spor hayatına Kocaeli'de

başlayan Yüksel, kısa zamanda unutulmaz zaferlere imza attı.. Onun şimdi tek bir amacı var. Gençlere elinden geldiği kadar eski ve yeni yağlı güreşteki tekniklerini, saygıyı öğretip,

usta- çırak ilişkisini aşmak. Bütün bunları yaparken Yüksel, atalarımızdan gelen ahlakla örf ve adetle ata sporumuzu en iyi yerlere getirmeyi bir görev kabul ediyor.

S.Beratlıgil: Sizi tanıyabilir miyiz?

Sezgin Yüksel: 1970 İzmit doğumluyum. Evli ve 3 kız çocuğu babasıyım. 15-16 yaşlarında güreşe kâğıt sporda başladım. Kocaeli Belediye Güreş Takımı kurunca belediyeye geçtim. Bugüne kadar da aralıksız Yağlı güreş yapıyorum. Bizim zamanımızda hep çalışma vardı. Çok fazla okuyamadık. Ama şimdi çok farklı. Artık güreşçilerimiz okuyor. Bir çok akademisyen sporcularımız yetişiyor. Bugün bu kardeşlerimiz spor federasyonlarında ve gençlik sporda görev yapıyorlar. Bu da beni çok mutlu ediyor.

S.Beratlıgil: Sizi tanımayanlar güreşçi olduğunuzu duyunca nasıl davranıyor?

Sezgin Yüksel: Genelde beni İzmit'te herkes tanıyor. Burada ata sporuna çok ilgi var. Belediyenin de düzenlediği birkaç yağlı güreş organizasyonu var. İşletmesini yaptığım cafe de gençler pehlivan olduğumu duyunca ilgi gösteriyorlar. İnsanlar bir şeyi sevdim mi onlardan vazgeçemez. Pehlivan, pehlivani da tanır. Buradaki İzmitli başpehlivanlar eski pehlivanlarda beni burada kafede de ziyaretime gelirliler onlarla da hoş bir sohbet ederiz.

S.Beratlıgil: Yöre güreşlerine ve Kırkpınar'a nasıl hazırlanıyorsunuz.?

Sezgin Yüksel: Güreşe hazırlanmak için koşuyorlar, kültür fizik hareketleri yapıyorlar. Ama bence güreşe hazırlanmak önce inançtır, sevmektir. Eskiden Kırkpınar da birinci

olunduğu zaman, diğer yöre güreşlerinde yenilse bile bu sorun olmazdı. Sonra zamanla Kırkpınar da başpehlivan olan bu pehlivanlığı bir hafta taşıyamaz oldu. Ertesi hafta ve daha sonraki haftalarda yenilmeye başladılar. Onun için önce inanmak lazım. Bu işe inanmak ve sevmek zaten kendiliğinden başarı getirecektir. Bu da kendinle olan kimliğini ortaya çıkacaktır. Her devrin bir kahramanı vardır. Her devirde de kahramanlar oluyor. Son zamanlardaki başpehlivanlık güreşleri hiç bir yerde yok. Recep Kara, Mehmet Yeşil Yeşil kemer kaybetti. Fatih Atlı'nın geçmişte, Mehmet Yeşil Yesil'i yenip te güreş kaybettiğinde inancını ve ahlakını kaybetme dedim. Bu kardeşim bu sene çok önemli pehlivanları tek tek yenerek başpehlivan oldu. İşte bu inançtır. İnançın bir örneği de Fatih Atlı'dır. Onun için hazırlıklarına önce inanç ve azimle başlıyorum.

S.Beratlıgil: Sizi zorlayan pehlivanlar kimlerdi?

Sezgin Yüksel: Bizim zamanımızda beni zorlayan pehlivanlar derken, o zamanları çok iyi bilen Alper Ağadır. Bizim o zamanlar kalacak yerlerimiz olmazdı. Bu sorunlarımızı çözen bize çok destek veren Alper Ağaydı. Bizim tek talihsizliğimiz Ahmet Taşcı dönemine rastlamış olmamız. Ahmet Taşcı kendini kanıtlamış kendini altın harflerle yazdırmış bir başpehlivandır. Bizim burada en zor pehlivan Ahmet Taşcı idi. Kemer olayında biz Cino Mehmet, Ziya Ünlü, ben çok güreşler almamıza rağmen finalde Ahmet Taşcı ile karşılaşmak bizi o devirde etkiledi.

S.Beratlıgil: Yağlı güreşi ve güreş sporunu seven gençlere neler söylemek istersin?

Sezgin Yüksel: Güreş yapan gençler her şeyden önce sporla ilgilendikleri için kahve köşelerinden kurtulurlar. Anne ve babalarından aldıkları terbiye ile sporu seven gençler daima başarılı olurlar. Yağlı güreş dediğinde farklı bir şey çıkıyor ortaya atalarımızdan gelen örf adet, ahlak, sevgi, hoşgörü çıkıyor. Bu zihniyetle güreşi seven gençler hep başarılı olurlar. Zamanla öyle bir sevgi oluşuyor ki, bazen insan kendi akrabalarından görmediği saygı ve

sevgiyi güreş camiası içinde bulabiliyor. İşte spor budur. Ata sporu dediğimiz zaman gençliği de buraya getiren sevgi ve saygıdır.

S.Beratlıgil: Yağlı Güreş ile ilgili olarak hedefleriniz nelerdir.?

Sezgin Yüksel: İnsanın geçmişi geleceğinin aynasıdır. Şimdi birkaç çirak yetiştiriyoruz. Pehlivanlar birbirleriyle çok saygılı, bu da benim hoşuma gidiyor. Geçen Silivri güreşlerinde bir olay yasadım, çok mutlu oldum. Benim kispet eskimişti kispetimi hanım depoya kaldırmış, orda da hasar görmüş.

Güreşlerde Fatih Atlı'dan kispet istedim. Fatih de bir kispet ve yanında yağ getirdi. Sonra bana 'Ustam Sana hediyem olsun gerekirse bir tane daha yaptırırım' dedi. Bu beni çok duygulandırdı. Bu ne parayla, ne de başka bir şeyle yapılacak bir şey değil. İşte bu dostluk, kardeşlik budur. Üstelik güreşte de ilk turda da bana düşmez mi? Birde bu işin bu oluşumu var. Gençlere elimizden geldiği kadar eski ve yeni yağlı güreşteki tekniklerini saygıyı öğretip usta çirak ilişkisini aşlamayı seyircilerin istediği gibi güreşmelerini öğretmeye çalışıyoruz.

S.Beratlıgil: Son olarak ne söylemek istersiniz?

Sezgin Yüksel: Güreşin temelini halkımız oluşturuyor. Bizlerse bu ağcın dallarıyız. Bu dallar, güreşe gönül vermiş ağalarımız, belediye başkanlarımız, muhtarlarımız, basınıımız, medyamızdan oluşuyor. Öncelikle güreşçi olarak Atalarımızdan gelen ahlakla örf adet ve peygamber sporumuz ata sporumuzu en iyi yerlere getirmek görevimiz. Bu bir bayrak yarışıdır. Biz bu yaşa kadar bir yere getirmeye çalıştık. Başarabildiysek ne mutlu bize. Buradan **Alper Yazoğlu Ağamızın ellerinden öpüyorum, içten sevgilerimi sunuyorum. Çünkü yıllardır bizi yalnız bırakmadı. Harcadığı emek ve zamana saygı duyuyorum.**

BİRLİK TİCARET

SERAMİK, VİTRİFİYE, ARMATÜR, BOYA, LAMİNANT PARKE, HAZIR SIVA UYGULAMA, BİLİMUM
TAAHHÜT İŞLERİ, DUŞAKABİN

MERKEZ: Cumhuriyet Mah. Etili Sk. No: 2 Çan/ÇANAKKALE

TEL: 0286 412 11 75

ŞUBE: Boğazkent Mah. Atatürk Cad. No:71 Kepez/ÇANAKKALE

TEL: 0286 263 13 22

E-MAIL: yakupkose1761@hotmail.com

BİR KIRKPINAR SEVDALISI

SİNAN BERATLIĞIL

İbrahim Ay

“Kırkpınar ve Edirne Sarayıçi, Yağlı Güreş’in Kâbesidir”

Yağlı güreşi çok seven yağlı güreşle doğup yağlı güreş ile var olan Edirne eski Belediye Başkanı Eczacı İbrahim Ay ile Genel Yayın Danışmanımız Sinan Beratlıgil hoş bir sohbet yaptı. İbrahim Ay, yağlı güreşin tüm detaylarını, geçmişten, geleceğe yağlı güreşleri Beratlıgil'e anlattı. Yağlı güreşlerin en önemli sorunlarının minderden gelen güreşçilerin, yağlı güreşe entegre olamaması olduğuna değinen İbrahim Ay, güreş ustalarının öğrencilerine yağlı güreşin özünü öğretmediklerinden yakındı. Kırkpınar'ın Sarayıçi ile var olduğunun altını çizen İbrahim Ay, Sarayıçisiz bir Kırkpınar'ın özünü kaybedeceği görüşünde.

Öncelikle sizi tanıyabilir miyiz?:
İbrahim Ay: 1945 Edirne

doğumluyum. Şuan eczacılık yapıyorum ve hayatımı eczacılıkla kazanıyorum. Bir dönem Edirne Belediye Başkanlığı da yaptım. Edirne Lisesi ve Eczacılık Fakültesi mezunuyum. Eski dönemlerde de sporla uğraştım. Atletizm de birçok rekorlar kırdım. Futbol ve basketbolda da iyi derecelerim oldu. 1982 yıllarında hem basketbol hem de futbolda Milli takım seçmelerine katıldım.

Yağlı güreşi nasıl görüyorsunuz?

İbrahim Ay: Güreşe gelince, güreşte yaptık. Yağlı güreşe olan sevgim ve sempitim 5 yaşında başladı. 1950 yılından beri bu zamana kadar yağlı güreş ve Kırkpınar seyircisiyim. Yağlı güreşi bana sevgili babam sevdirdi. Ailede de yağlı güreş yapanlar vardı. Bu sevgi bambaşka bir sevgi. İnsanın kulağına yağ kaçtı mı bu sevdadan vazgeçemez. Bilaist-

isna 1950 yılından beri yağlı güreş seyircisi olduğum için yağlı güreşin en ince noktasından itibaren her oyununu bilirim. Bir dönem yöneticilik de yaptım. Yağlı güreşin nasıl yapıldığını iyi bilirim. Belediye Başkanlığı görevlerimde güreş federasyonu üyeliği de yaptım. O zamandan beri hep içimde eksiktir, yağlı güreşin ayrı bir federasyon olmasını her zaman istemişimdir. Yağlı güreşin çok sorunları var. Kırkpınar'ında çok sorunları var. Yağlı güreşin sorunlarına gelince, özünden kaybetmeye başladı. Yani yağlı güreşi sadece Kırkpınar olarak görmemek lazım. Türkiye'deki bütün yağlı güreş organizasyonlarını bir bütün olarak görmek lazım. Kırkpınar deyince ayrı bir olay. **Kırkpınar ve Sarayıçi yağlı güreşin Kâbesidir.** Bu kabeye gelip de güreşenler yağlı güreşin ustası olarak kabul edilirler.

Çakıboyu'nu bize anlatır mısınız?

İbrahim Ay: Bizim zamanımızda çakıboyu derlerdi. Küçükboylarda kazananlara çakı verilir. Çakıboyundan itibaren Başpehlivanlığa kadar, kim güreşirse Kırkpınar'da Sarayıçi'nde bu güreşin ustası derlerdi. Buradan ayrıldıktan sonra gittikleri bütün yöre güreşlerinde organizasyonlarda Kırkpınar da güreşmiş pehlivan olarak, ayrı bir yer tutarlardı. Hele hele bir de derece yaptıkları zaman oralardaki itibarlar daha çok artardı. Evet yağlı güreş özünden ayrılıyor, özünden ayrılmasının sebebi, tabii ki minder güreşinden, yağlı güreşe geçen pehlivanların çokluğu. Yağlı güreşin özünü zedelemeye başladı. Yönetenler ben onlara büyüklerimiz diyorum, bu büyüklerimiz yağlı güreşi minder güreşine uygulamaya çalışıyorlar. Kısa kısa aralarla güreşi bitirmeye çalışıyorlar. Daha önceki yıllarda bizim seyrettiğimiz yıllarda ertesi güne güreşler kalırdı. Yağlı güreşte usta çırak ilişkisi de çok değişti artık. Eskiden çıraklar ustalar beraber güreşlere gider çırak ustanın zembilini taşır ve ustası da o çırağı küçük boylarda onu güreştirerek onun yetişmesini sağlardı.

Çok enteresan olaydır usta çırak ilişkisi artık çok azaldı. Ustalar çıraklara oyun öğretmez oldular. Çıraklara yağlı güreşin özelliklerini öğretmez oldular.

Yağlı güreşin özünü bilmek ve anlamak için, en önemli husus nedir?

İbrahim Ay: Yağlı güreşe peşrev ile başlarsın. Şimdiki çocukların çoğu başpehlivanlar da dahil, peşrev yapmasını bilmiyorlar. Peşrevi yalnızca çırpınma olarak görüyorlar. Salıyorsun saldıktan sonra iki çırpınıyorlar, sonra dönüp güreşe başlıyorlar. Esasında ustaların, çıraklarına bunu öğretmesi gerekir.

Peşrev Yağlı Güreşin ibadete başlamasıdır.

Peşrev'in manevi hazını anlatsalar Peşrev neden yapılır nasıl yapılır, anlatmaları gerekiyor. Peşrev bana göre yağlı güreşin ibadete başlamasıdır. Namazıdır. Çırpınırsın, üç adım öne eğilirsin dizini öne koyarsın. Allah'ım ben topraktan geldim, göğsünü eline koyarsın, Allah'ım sana hamdolsun dersin ve güreşe öyle başlarsın. Rakibini karşısına geçip onunla önce helalleşirsin,

sonra rakibinin sırtını sıvazlarsın. O nedir rakibinin kuvvetini belli eder. Ondan sonra rakibinin kasmağını yakalarsın paçasına elini sokarsın ben senin ayağının turabı olayım, Sen benden daha üstünsün demektir. Birbirlerinin üstünlüklerini birbirlerine anlatmaktır. Ondan sonra güreşirler. Güreş biter güreş bitince pehlivanın yapacağı tek şey önce Allah hamd etmektir. Allah'ım şükürler olsun galip geldim der, rakibiyle helalleşir. Ama şimdi ne oluyor adam galip geliyor, Allah bir çıglık, ters taklalar atıyor. Kardeşim önce helalleş, rakibine saygı göster, istersen 10 takla at. Bunu öğretmiyorlar, güreşin özünden uzaklaşıyor dememdeki gaye budur.

**Kurtdereli
Mehmet**

Koca Yusuf

Şimdiki pehlivanlar ile eski pehlivanları nasıl kıyaslırsınız?
İbrahim Ay: Çok fark var hem de çok. Eski pehlivanlar oyunları bilirlerdi. Şimdiki pehlivanlar puanlama çıktığı için puanlama saatine kadar itişip kakışıyorlar. Tamam bir iki tur güreşiyorlar cebelleşiyorlar ama, hele hele çeyrek finale geldikten sonra tabii ki yağ oyunu bu onlar puana kalayım bir iki puan alayım diye çaba harcıyorlar. Önemli başpehlivanlardan bir tanesi ismi lazım değil bakın bütün güreşlerini takip edin bakın hep sonlarda almıştır. Çok enteresandır ustalar çıraqlara yağlı güreşin oyunlarını öğretmiyorlar. Bana göre herkesin fikrine saygım var ama benimde bu fikrime saygı gösterebilirsin bunun kurtulması için her şeyden önce pehlivanların eğitilmesi gerekiyor güreş okulları açılması ve buralarda dersler verilmeli. Hocalar minder güreşini öğretir gibi yağlı güreş pehlivanına yağlı güreşi öğretmezler, öğretmezler. Çünkü yağlı güreşin inceliklerini öğretmeliler, ata sporun manevi taraflarını bilmeliler. Sorun şimdi bir başaltı pehlivanına hangi oyunları biliyorsun diye, ya 2 ya 3 oyun biliyordur. Ama öyle çok oyunlar var ki, eskiden daha önceki yıllarda Pehlivanlar oyunları ile anılırlardı. **Kundeci, Elenseci, Kılçıkçı gibi. Elenseci patlattı mı, adamı yüzü koyun indirirdi. İbrahim Karabacak bir tırpan çekti mi. adam lak diye yere düşerdi. Karaali Pehlivan bir peşrev yapsın sana otur helal olsun derdin. Anlatırken bile heyecanlandım ellerim titriyor. Karaali'yi anlatırken çok enteresan, bir kör Sezai de derlerdi, Sezai Kanmaz ufacak bir adamdı ama tozunu attırırdı. Oyundan oyuna geçip öyle güreşi bitirirdi. Ama minder güreşi bu işe hakim olmaya başladıktan sonra iş değişmeye başladı. Adam bakıyor çeyrek finale nasıl olsa geldim, alırım bir puan turlarım dediği için ne oluyor, pehlivanlar tembelleşiyor. Kondisyonu, fiziği iyi oluyor şu oluyor bu oluyor amma yağlı güreşin hakkını vermiyor. Yağlı güreş yağ oyunudur. Seyirci, dikkat edin dünyada güreş kadar sabırlı seyirci yoktur. En keyifli seyirci, yağlı güreş seyircisidir. Sabırlıdır. Sabahın erken saatlerinde gelip geç saatlere kadar güneşin altında da olsa güreşleri bıkmadan izlerler.**

Yağlı güreşin olmazsa olmazı cazgırlar için neler söylemek istersiniz?

İbrahim Ay: Bu oyunların en önemli unsurların başında da cazgırlar gelir. Eskiden cazgır yağlı güreş pehlivanın ustasıydı. Her pehlivanın hangi oyunu ne zaman nasıl yapacağını bilirdi. O zaman salarken pehlivanları şimdiki gibi bilmem hangi holdingin, hangi ağanın, hangi başkanın pehlivanı demezdi. Ne derdi açık söylüyorum, "YAĞMUR YAĞACAK SELLER AKACAK SAMSUNLU İBRAHİM KARABACAK "budur veya "HER İLDE VARDIR BİR VALİ İŞTE SANA KELALİ" işte böyle takdim edilirdi. Başpehlivan oyunlarıyla takdim edilir, memleketiyle anılır, memleketine mani uydurularak anlatılır. Şimdiki gibi reklam vererek değil. Reklam verenler haklı adama bakıyor, para veriyor benim adımı da söylesin cazgır diyor. Dikkat edin bakın Kırkpınar'da ne diyor cazgır? Bilmem kimin pehlivanı aslen Samsunlu ama Ordulu. Olmadı kardeşim ya bu olmadı. Burada reklam veren tamam ama yağlı güreşin salınmasında bu vardır, en önemli şey doğru salınmasıdır. Bunun kurtulması için her şey den önce, tekrar tekrar söylüyorum ayrı bir Federasyonun kurulması özerk olması yağlı güreşi yağlı güreşten gelenlerin idare etmesi gerekir.

Başpehlivanları yeterli sayıda buluyor musunuz?

İbrahim Ay: Bizim zamanımızda başpehlivanlar azalmıştı. Biz ne yaptık o zaman başaltı birincisini değil ikincisini de başpehlivan yaptık ve başpehlivanlar çoğaldı. Ama sonra ne yaptılar. Olimpiyat şampiyonlarını, Avrupa şampiyonlarını da başpehlivan olsun diye minderin hakimiyetini yağlı güreşe empoze ettiler. Şimdi bakın hakem kulesinde hep mindercilerdir. Adam minder güreşi yapmış, minder güreşin özelliklerini onlarda aramaya başlamış. Nedir minder güreşi çabuk çabuk bitir. Ama yağlı güreş öyle değil ki, ertesi güne de kalacak. Bu güçtür, kırın kırana güreşmektir, adama kırın kırana güreşmesine izin vermiyorsun ki. Evet şu andaki başpehlivan yeterli sayıdadır. Birçok genç pehlivan da yetişmektedir.

Edirnelisiniz ve Edirne' de Belediye Başkanlığı da yaptınız. Sarayıçî'nin taşınması söylentile-

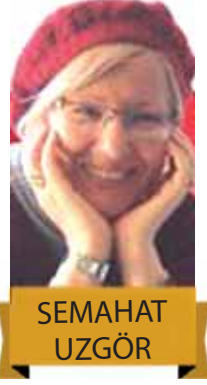
rine ne cevap verirdiniz?

İbrahim Ay: Şimdi Kırkpınar Sarayıçî'nden taşınmaz. Kırkpınar'ın yapıldığı saha sarayın Hasbahçesidir. Yani Edirne Sarayının bahçesidir. Güreşler burada yapılıyordu. Derler ki Sarayıçinden kalksın, işte orası için şehit yatağı diyorlar. Ama şehitlik değil şehitliğin yeri uzak ve yeni şehitlik yapılıyor. Orası eğlencelerin yapıldığı herkesin dolaştığı sazandelerin, hanendenlerin dolaştığı yerdir. Onun için Kırkpınar oradan kaldırılamaz. Güreşler hep orda olur. Şuan da Kırkpınar'daki çimleri dünyanın hiç bir yerinde bulamazsın, neden bulamazsın o çimler yağ ile yoğrulmuştur. Yıllardır aynı çim aynı kökten geliyor. Bazı pehlivanlar o çime tutunarak kalkarlar kökü bile çıkmaz. Ama bazıları tutturmuş oradan kaldıralım. Nereye kaldıracaksın sen burayı. Yeni yer yapacaksın, yeni suni çim koyacaksın. İşte olmaz kardeşim, eskiden askerler burada savaşmış, burada ağaç kabuklarını yemişler ve ölmüşler ama sarayıçî'nde gömülmemişlerdir. Şimdi yeni belediye başkanı esas şehitliği buldular, oraya şehitlik yapacaklar. Onun için Sarayıçî'nden kalkarsa Kırkpınar özelliğini kaybeder. Ha burada tribünleri beğenmezsin, ama biz o tribünleri yaparken neler çektik. Ben yaptırırım benim zamanımda 1984 yılında çok uğraştım. Bundan sonra-

da daha gelişti. Bunun için Kırkpınar buradan kalkması hem özüne, hem tarihine, hem de geleceğine zarar verir. Unescoya girmiştir. Kırkpınar Sarayıçî'nde olduğu için girmiştir. Bu bakımdan kalkması zor. Ama büyüklerimiz ne yapar bilemem. Ebediyete intikal etmiş pehlivanların ruhları orada akıttıkları ter ve yağ onları boğar oradan kaldırmaya kaldıranlar.

Son olarak gençlere neler söylemek istersiniz?

İbrahim Ay: Yağlı güreşi seven gençlere benim önerim; yağlı güreşi yağlı güreş olarak kabullenmesi lazım. Yağlı güreşin bütün özelliklerini sorarak okuyarak, seyrederek öğrenmeleri lazım. Her şeyden sonra Peşrev'i çok iyi yapmaları lazım, güreş bittikten sonra Allaha şükretmesi önemli, rakibine saygılı olması şart. Dünyanın en eski organizasyonu Kırkpınar'dır. Amerika keşfedilmeden evvel bile atalarımız bu sporu yapıyordu. Ecdadımıza karşı gençlerimiz de bu güreşi sevmeleri ve sahip çıkmaları lazım. Biz burada Üniversitede Beyso diye okul açtık. Burada gençlere yağlı güreşi öğretiyoruz. Tüm güreş oyunlarını video ile öğrencilerimize izletiyor ve anlatıyoruz. Herkese sevgilerimi sunuyorum. Size de teşekkürlerimi sunuyorum.

SEMAHAT
UZGÖR

KIRKPINAR'DA SÖZ GÜREŞİ: MANİ

Yıl 1998... Belediye Başkanı-
mız; rahmetli Cengiz VARNA-
TOPU... Kırkpınarlara yenilik,
ilgi çekici hale getirme yani bir deyiş-
le güncelleme üzerine çalışmalar var.
Kırkpınar'da söylenen bazı manilerin
bir kesimi aşağılayıcı, haysiyet kırıcı..
vb olduğuna ilişkin görüşler sesli dile
getirilince güreş federasyonu bu konuda
toplantı yapmaya karar vermiş. Törenle-
rin sunucusu olarak Belediye Başkanı-
mız, benim de orada bulunmam gerekli-
liğini iletince Ankara'ya gitmişim.
Geçmişten günümüze gelen "sabahları
kocasından sonra kalkan karıdan" söy-
lemleri artık günümüzde değerini yitir-
miştir. Çalışma şartları, vardiyalar aile

sistemindeki görev dağılımını değiştir-
mişken bırakın annenin erken kalkması-
nı, evde olmasını bile lütf sayabiliriz.
Bir başka manide atıfta bulunulan bat-
ma olayına bence, "kimden değil neden
batmış" sorgulamak gerek..vb. Er-
kek sporu gözüyle bakıldığı için olsa
gerek, maniler de onları yüceltmeye
yönelik. Yönergeler hazırlandı günü-
müzde uygulanıyor. Üstelik 654.sünün
hazırlığında olduğumuz göz önüne
alınırsa, geleneğinde siyasi parti diye
bir şey olamaz. Yani partililerin hırısı,
çekilmesi reklam yeri olamaz. Sadece
spor ve ilkeleri vurgulanmalı. Mesaj
verilecekse güncel konularda; barış-
birliktelik-tek yürek olmak-ataya bay-

rağa vatana saygı,sevgi-aileye bağlılık
gibi olmalı.

Cazgılarımız da aynı fikirle oradaydı
ve maninin amacına uygun yani peh-
livanı tanıtmaya ve yüreklendirmeye,
seyirciyi coşturmaya yönelik olması
Türkçenin düzgün kullanılması gerek-
liliğini onlar da vurgulamıştı.

Edirne'ye dönünce benim şiir fabrika-
törüm, canım arkadaşım **Belma Taş'la**
konuyu paylaştım. Hemen bir şeyler
karalamıştı. Arşivimi karıştırırken on-
ları buldum. Dualar geleneksel kalmalı
ama mani kısmına yeteneği olanlar yeni
katkılarda bulunup yetkililere iletmeli
diye düşünüyorum. Haydi, kaleminize
kolunuza Allah derman versin...

Fatma Belma TAŞ

1946 yılında Zonguldak'ta doğdu. Kastamonu'da yatılı olarak okudu. 1967 yılında mecburi hizmetle öğretmenliğe Edirne ilinin Keşan ilçesinde başlayıp, Edirne merkezde noktalandı. Fevzi Taş ile evli olan Belma TAŞ'ın; Engin Çağlar ve Ali isminde 2 oğlu, Irmak adında bir torunu vardır.

Çeşitli dergilerde şiirleri yayınlanan Belma Taş'ı yakın çevresi "şiir fabrikatörü" olarak tanımlar çünkü onlara, duygu ve düşüncelerini anlattığı şiirlerini armağan eder. Biz de bu değerli öğretmenimize şiirlerinin teması gibi sevgi dolu bir yaşam ve sağlıklı uzun ömür diliyoruz.

BELMA TAŞ'DAN KIRKPINAR'A MANİLER(1998)

Halep oradaysa arşın burada,
Postu deldirmeyin it ile kurda,
Pehlivanın "mert"ini seçeriz burda,
Allah Allah deyip çıkın meydana!..

Aba, karakucak,yağlı güreşler
Eş tutup meydana çıktı yiğitler
Kispeti kaptırma, sırtüstü yatma
Pes olmaz güreşte havluyu atma!..

Bir sıçrar iki sıçrar düşer çekirge
Böylesi yiğitler hepsi bir yerde
Tanrım pehlivanları tuştan esirge
Asla sırtları kalmasın yerde!..

Bu meydan yağlı güreşin minderi olmuş
Pilavdan dönenin kaşığı kırılırmış,
Bakın hele meydan kimlerle dolmuş,
Deyin maşallah analar neler doğurmuş!..

Vur kispete besmeyleyle,
Çık çayıra kükremeyle,

Yiğit şanıdan olmaz,
Bir kere yenilmeyle!..

Edildi dualar, çaldı davullar
Pehlivanlar birazdan kapışacaklar.
Kim yenecek, yenilecek dillerde,
Kuru sıkı yerine, atıver künde!..

Yedi cihan pehlivanı,
Senin ustandır ustan.
Çimene vururlar sırtını,
Yağlan bolca yağlıktan!..

Güreş tut, elin kispette,
Yenilsen de yensen de,
Etme asla kahrı,
Sana mani atıyor cazgır!..

Pehlivanlar çıktı, doldu er meydanı,
Tanrı zeval vermesin korusun aslanları.
Haydi çekelim besmeyleyle kuraları,
Bakalım kim kimin olacak hasımı!..

Tarihi Kırkpınar Yağlı Güreşlerinin yapıldığı stadyum, tarihi dokuya uygun şekilde yenilenecek. Belediye Başkanı Gürkan, "Gençlik ve Spor Bakanlığı stadyumu yenileyecek ve 25 yıl boyunca stadyumu müşterek kullanacağız

Tarihi Kırkpınar Yağlı Güreşleri'nin yapıldığı er meydanının da içinde bulunduğu stadyum, Gençlik ve Spor Bakanlığınca yenilenecek. Cihan-nüma, Adalet kasırları, Osmanlı Saray Mutfağı, Saray Hamamı gibi Edirne

Yeni Sarayı yapılarının içerisindeki betonarme stadyum, tarihi dokuya uygun şekilde düzenlenecek. Edirne Belediye Başkanı Recep Gürkan, AA muhabirine yaptığı açıklamada, stadyumun yenilenmesi için şartlı ve süreli olarak Gençlik ve Spor Bakanlığına devredileceğini söyledi. Stadyumun yenilenmesi konusunda daha önce de Gençlik ve Spor Bakanı Çağatay Kılıç ile görüştüğünü belirten Gürkan, şöyle konuştu:

"Stadyumun bir tarafıyla daha mod-

ern hale getirilmesi, mimari anlamda da Sarayı'nın tarihi dokusuna uygun haline getirilmesi için proje çalışmasına başlıyoruz. 25 yıllığına çayırın da bulunduğu stadyumu şartlı olarak bakanlığa devredeceğiz. Gençlik ve Spor Bakanlığı stadyumu yenileyecek ve 25 yıl boyunca müşterek kullanacağız. Tarihi Kırkpınar Yağlı Güreşleri zamanında tümüyle Edirne Belediyesi kullanacak. Stadyum, Edirne sarayının içerisindeki dokuya uygun olarak yapılacak."

Gürkan, stadyumun altında güreş spor okulları ve hediyelik eşya dükkanlarını kurulmasının düşünüldüğünü aktardı. Sarayıçi alanının sadece güreşler nedeniyle yılda bir kez değil her zaman hareketli olmasını sağlamak istediklerini dile getiren Gürkan, “Bir turizm destinasyonu olsun istiyoruz. Proje bittikten sonra tur programlarına uygun olarak gösteri güreşleri yapacağız. Stadyuma girişi belki de ücretlendireceğiz. Stadyumu, Edirne'nin birlikte kullanacağı, Edirneli çocukların, Edirne insanın

yararlanacağı bir yer haline getireceğiz” diye konuştu.

SAZLIKLARLA ÇEVİRLİ ÇAYIRDAN, BETONARME YAPIYA

Osmanlı'nın kuruluşunun ilk yıllarından itibaren geleneksel hale gelen Kırkpınar Yağlı Güreşleri, Samona ile Sarı Hızır köyleri arasında bulunan çayırdadır. Bölge, Lozan Antlaşması'nın ardından Yunanistan sınırları içerisinde kaldığı için güreşler 1924'ten bu yana Sarayıçi'nde yapılmaya başlandı. Etrafı sazlıklarla çevrili er meydanı, 1985'te

dönemin Başbakanı Turgut Özal'ın talimatıyla yenilendi. İlk etapta şeref tribünü ve şehir yönüne doğru olan tribünler betonarme olarak yeniden yapıldı, üzeri de uzay çatıyla kapatıldı. 1992'ye kadar geçen sürede tribünlerin hakem kulesinin tarafındaki bölümü eski halinde hizmet verirken, o yıl Kırkpınar'a gelen Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel'in talimatıyla buranın da yapımı için çalışmalara başlandı. Tribünler, 1996'da tamamlandı.

KAYNAK HABER: AA.

Sancaktepe Bölge Hastaneleri yağlı güreşe büyük destek verdi.

YAĞLI GÜREŞE DESTEK

Olimpiyat Güreş Kulübü Onursal Başkanı Mustafa Altun: “Büyük sporcu ve güreşçi olmayı dilerken doktor oldum.”

Sancaktepe Bölge Hastanesi Başhekimi ve Olimpiyat Güreş Kulübü Onursal Başkanı Mustafa Altun ile dobra dobra söyleşi...

Harun Doğan, kurduğu Olimpiyat Güreş Kulübü ile ilgili bize geldiğinde projesini ve faaliyetlerini anlattı. Sonra bu gençlerin bizim bölgemizden çıkmasının mümkün olacağını ve bizim de güreşe

destek vermemiz gerektiğini belirtti. Biz de kurum olarak projeyi uygun bulduk ve destek verme kararı aldık. Kulübün sporcularının aldığı başarılar bizi çok duygulandırdı. Kurum olarak, Ata sporumuza yağlı güreş ve minder

güreşindeki başarıları da ekleyecek olmak bizi gerçekten çok gururlandırdı. Ata sporumuzu gururla onurla devam ettiren Harun Hoca'nın kurduğu bu takıma bizim de bir katkımız olursa çok seviniriz.

HER SPORU YAPTIM

Yağlı güreş sevgisi bende çocukluktan başladı. Gençliğimde spor da yaptım. Trabzon'da okurken okulda neredeyse her sporla uğraştım. Futbol da oynadım güreş de yaptım. Spor yaparken sakatlandım ve mecburen spora ara verdim. Üniversite yıllarımda da sporla ilgilendim. Ve bu sevgi ağır bastı sonunda tam sporcu olmayı dilerken doktor oldum. Tabii ki mesleğim olan bu kutsal görevi de çok seviyorum.

'KÜRSÜ BEKLİYORUZ'

Ata sporumuz yağlı güreş olduğu için bizim çok ilgimizi çekti. Minder güreşindeki başarılar da bize onur verdi. Sporculardan Avrupa ve dünya şampiyonlukları, yöre ve Kırkpınar'da da devamlı kürsü bekliyoruz. Bu gençlerin başarılarını gördükçe gurur duyacağız.

ULUSLARARASI HEYECAN

Yağlı güreş ile minder güreşi arasındaki farkı sorarsanız güreşle ilgilenenlerin ülkemizde yağlı güreşe daha fazla önem verdiğini söyleyebilirim. Yağlı güreşlerdeki maçları da fırsat buldukça izleyince o mücadele bizi heyecanlandırıyor ve duygulandırıyor. Ama minder güreşi ise uluslararası bir spor alanında rekabete soktuğundan o da çok farklı. O branşta da uluslararası alanda başarılar bekliyoruz.

GENCLERE DESTEĞE DEVAM

Gençlerin kafeterya köşelerinde olmaktansa böylesi Ata sporumuz olan yağlı güreş ve minder güreşlerine yönelmeleri çok önem taşıyor. Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ün dediği gibi "Sağlam kafa sağlam vücutta bulunur." Onun için bu gençler daha ileride çok daha büyük başarılarla imza atacaklar. Sokaklarda uyuturucuya kapılan çocukların sayısı çok ama bizim bölgemizde Harun Hoca'nın topladığı ve çalıştırdığı bu pırlanta gibi çocuklar sporla meşgul oluyor. Biz de kurum olarak bu gençlere durumumuz imkân verdiği müddetçe yardım edeceğiz.

HARUN HOCA: HEDEF EN İYİSİ

Sohbet esnasında görüşlerini belirten Harun Hoca da, şu sözlerle devam etti: "Biz sporcularımızla yola çıktık ve elimizden gelenin en iyisini yapacağız. Ne kadar başarı elde edebilirsek hepsini yakalamayı hedefliyoruz. Bölge Hastanesi de bize destek olarak tüm güreşçilerimizin hastanede tedavilerini ücretsiz olarak gerçekleştirecek."

SİNAN
BERATLIĞİL

GELENEKSEL SPORLAR SEMPOZYUMU KIRGIZİSTAN'DA YAPILDI

Türk Halklarının Geleneksel Spor Oyunları, Kırgızistan'da düzenlenen uluslararası bir sempozyumda ele alındı. Kırgızistan-Türkiye Manas Üniversitesi'nde 20-22 Kasım tarihlerinde yapılan sempozyuma, 12 ülkeden bilim insanları ve uzmanlar katıldı. Türk halklarında önemli bir yer tutan spor oyunları 3 ayrı çalışma grubunda ele alındı. Oyunların, eğitiminden felsefesine, tarihi ve kültürel boyutlarına değinildi. Türk halklarına ait spor oyunlarının dünyaca tanınması için atılabilecek adımlar da değerlendirildi. Profesör Olcobay Karatayev, sempozyumun, Eylül ayında Kırgızistan'da düzenlenen Birinci Türk Dünyası Göçebe Oyunlarının devamı olarak görülebileceğini belirtti. Oturumlarda, özellikle Türkiye, Azerbaycan ve Kazakistan'ın da büyük destek verdiği oyunların, olimpiyatlara dönüştürülmesi için yapılacak çalışmalar masaya yatırıldı. Sempozyumda ulaşılan sonuçlar bir bildiri ile duyurulacak ve Türk Konseyi'ne de tavsiye niteliğinde sunulacak.

Ahmet TÜZÜN- BİŞKEK/KIRGIZİSTAN

Kırgızistan-Türkiye Manas Üniversitesi tarafından 20-22 Kasım 2014 tarihlerinde Kırgızistan'ın başkenti Bişkek'te "Türk Halklarının Geleneksel Spor Oyunları Sempozyumu" yapıldı. Sempozyuma Türkiye, Kırgızistan, Kazakistan, Özbekistan, Türkmenistan, Moğolistan, Azerbaycan başta olmak üzere Türk dünyasının birçok ülkesinden halkbilimci, dilbilimci, beden eğitimi ve spor alanında çalışmalar yürüten çok sayıda uzman ve bilim adamı iştirak etti.

Türk Halklarının Spor Oyunları Uluslararası Sempozyumuna Türkiye'nin Kırgızistan Büyükelçisi Metin Kılıç, Kırgızistan Cumhurbaşkanlığı İdari Teşkilatı Başkan Yrd. ve Dış Siyaset Bölümü Başkanı Sapar İsakov, Türk Keneşi Genel

Sekreter Yardımcısı Adahan Madumarov, Avrasya Kültür ve Spor İş Birliği Başkanı Ahmet Tüzün, Kırgızistan Milli Oyunları Geliştirme Merkezi Başkanı Almaz Kesenov, Kırgızistan Miras Vakfı Başkanı Tınçtıkbek Çorotegin ile çok sayıda uzman katıldı.

Sempozyumun açılış konuşmasını yapan Rektör Prof. Dr. Sebahattin Balcı; «20 yıl önce iki kardeş ülkenin birlikte kurduğu Manas Üniversitesi bugün Orta Asya'nın parlayan yıldızı olarak Türk Dünyası'nın gençlerini ortak değerlerimiz çerçevesinde yetiştirerek Türk Dünyasına hizmet etmektedir.

Türk Halklarının Geleneksel Spor Oyunları özümüzden bir parçadır. Çünkü bizler oyunlarımıza hayatımızdan,

kültürümüzden birer parça vererek bugünlere geldik. Türkler geleneksel sporlarına kendi yaşamlarından kültürlerinden dünyaya bakış açılarından birer parça katmıştır. İşte bu nedenle tarihte Türk Toplumlarını incelerken geleneksel sporlarımızın gözardı edilmemesi gerektiğini düşünüyorum» dedi.

Büyükelçi Metin Kılıç da, daha önce Isık Köl'de düzenlenen Göçmen Oyunları katılımcılarının ve basın mensuplarının büyük bir ilgisini çektiği gibi dünya basınında da geniş bir yer alarak büyük bir ses getirdiğinin kaydetti. Geleneksel oyunlarımızın aslında ne kadar görkemli olduğunu gösteren bu tür etkinliklere ve bilimsel faaliyetlerimize daha çok yer vererek uluslararası arenada sergilememiz gerektiğini söyledi.

SEMPOZYUM SONUÇ BİLDİRİSİ:

Sempozyum, Türk Konseyi'nin 2012 yılında aldığı karar çerçevesinde 2014 Eylül ayında Kırgızistan'da gerçekleştirilen I. Uluslararası Göçebe Oyunları ve Spor Olimpiyatları'nın akademik altyapısını oluşturma amacıyla düzenlenmiştir. Bu sempozyumun Kırgızistan Cumhuriyeti Cumhurbaşkanı Sayın Almazbek Atambayev'in de belirttiği gibi, ortak geçmiş bulunan halkların daha fazla yakınlaşmalarına ve birbirini çok daha iyi tanımalarına yardımcı olacağı düşünülmüştür. Sempozyum süresince sunulan tebliğler, tartışılan konular ve verilen bilgiler, sempozyuma konu olan Türk halklarının geleneksel spor oyunları meselesinin ilmî açıdan incelenmesi, tarihi köklerinin araştırılması, bugünkü durumlarının tespiti, ulaşılan sonuçların geniş bir coğrafyaya yayılmış olan Türk halkları arasındaki ortak bağları ve değerleri pekiştirmesi, ortak duygu, ideal ve geleceğe yönelik amaçların güçlendirilmesi noktasında henüz başlangıç safhasında bulunduğumuzu göstermektedir. Bu bakımdan, meselenin ileri ki yıllarda daha sistematik, düzenli ve ısrarlı bir şekilde ilmî seviyede ele alınması, araştırmaların ve incelemelerin derinleştirilerek sürdürülmesi gerekli görülmektedir.

Ancak gerçekleştirilen sempozyumun, Türk halklarının dünden bugüne yansıyan oyunlarının, sporlarının, yarışlarının ve benzeri ortak değerlerinin ilk defa derli-toplu sayılabilecek şekilde:

1. Tespitlerinin yapılmış olması,
2. Ortak yönlerine dikkat çekilmesi,
3. Bunlar arasında, zamana, mekâna, sosyal ve siyasî şartlara bağlı olarak ortaya çıkan farklılıkların niteliğine dair düşüncelerin dile getirilmesi bakımından son derece önemli bir ilmî faaliyet olduğu noktasında hem-fikiriz.

Bu çerçevede, geleceğe yönelik çalışmalar cümlesinden olmak üzere, aşağıda maddeler hâlinde belirlenen hususların deklare edilmesi noktasında görüş birliğine varılmıştır:

1. Günümüzün aktüel meselelerinden biri olan göçebe ve yerleşik Türk halklarının geleneksel spor oyunları önümüzdeki yıllarda daha sistematik, daha düzenli ve daha ısrarlı bir şekilde ilmî seviyede, etraflıca araştırılmalıdır.
2. Türk Keneşi tarafından desteklenen Türk Halklarının Geleneksel Spor Oyunları, ileriki yıllarda Türk Dünyası Olimpiyat Oyunları şekline dönüştürülerek daha kalıcı ve düzenli hâle getirilebilir. Bu amaca ulaşabilmek için, bugün Türk Keneşi çatısı altında, belli başlı Türk devletlerinin yöne-

tim kademelerine kadar sahiplenilen Türk Halklarının Geleneksel Spor Oyunları meselesi, aynı desteği önümüzdeki yıllarda da yanında bulmalıdır.

Bu çerçevede yürütülecek olan çalışmaların verimli olabilmesi için,

1. Tespit olunan ve günümüzde unutulmuş bulunan veya unutulmakta olan tarihi geleneksel Türk oyunlarının yeniden canlandırılması faaliyetlerine bir an önce başlanması;
2. Eski Türk halklarının devlet ve devlet yönetimi ilkelerini yansıtan spor ve zekâ oyunları türlerinin belirlenip geliştirilmesi;
3. Türk halklarının geleneksel spor oyunları ile ilgili tarih, etnografya, arkeoloji, folklor ve dil araştırmaları yapılması;
4. Türkçe konuşan ülkelerde geleneksel spor oyunları ile ilgili periyodik konferanslar, sempozyumlar ve kongreler düzenlenmesi;
5. Geleneksel Türk oyunlarının coğrafi dağılımını net bir şekilde ortaya koyacak bir atlasın, bir haritanın düzenlenmesi; bunun gerçekleştirilebilmesi için tarih, etnoloji, arkeoloji, dil, folklor ve benzeri alanlarda uzman ilim adamlarından oluşacak bir heyetin oluşturulması;
6. At oyunları, güreş, zekâ oyunları, avcılık gibi spor oyunlarının ruh ve beden eğitimine katkısını ortaya koyan monografik nitelikli ilmî yayınlar yapılması;
7. Geleneksel oyunların her biri için kalıcı kurallar belirlenip bunların genel standartlar hâline getirilmesi; bu kurallar tespit olunurken halklarının tarihî-kültürel özelliklerinin dikkate alınması; bu çerçevede uluslararası ve ulusal spor yarışmaları düzenleme sisteminin geliştirilmesi;

8. Bu çerçevede gerçekleştirilecek oyunlar ve yarışmalar için uluslararası ve ulusal spor yarışmaları düzenleme sisteminin geliştirilmesi;

9. Geleneksel Türk oyunlarının periyodik olarak gerçekleştirilecek olan yarışmalarda sergilenmesini kolaylaştırmak amacıyla, mevcut oyunların birbirleriyle ilişkilerini de dikkate alarak iyi bir tasnife tâbi tutulması;

10. Gerçekleştirilecek yarışmalarda görev alacak yarışma jürilerini eğitip yetiştirecek bir merkezin oluşturulması gerekli görülmektedir.

Son olarak;

Bu yılın sonbaharında Isıkgöl'de gerçekleştirilen I. Dünya Göçebe Oyunları'nın ikincisinin düzenlenmesi durumunda, bunun için kullanılacak ismin II. Türk Halklarının Geleneksel Spor Oyunları şeklinde düzeltilmesi, bu oyunlardan önce veya onunla eş-zamanlı olarak II. Türk Halklarının Geleneksel Spor Oyunları Kongresi'nin yapılması konuları üzerinde düşünülmesi ve söz konusu spor oyunlarının periyodik olarak münhasıran Kırgızistan'da düzenlenmesi teklif olunmaktadır.

AVRASA SPOR BİRLİĞİ SEMPOZYUMDA TEMSİL EDİLDİ

Sempozyuma bir bildiri ile katılan Avrasya Kültür ve Spor İş Birliği Derneği Başkanı Ahmet Tüzün konu hakkında şunları söyledi:

"Kırgızistan-Türkiye Manas Üniversitesi tarafından 20-22 Kasım 2014 tarihlerinde "Türk Halklarının Geleneksel Spor Oyunları Uluslararası Sempozyumu"na katıldım. Sempozyumun amacı, tarihi süreçte Türk uygarlığının kültürel unsurlarından birini teşkil eden geleneksel spor oyunlarını toplu bir şekilde ortaya koyabilmek, oyunların tarihi gelişimini tespit edebilmek, spor oyunları ile ilgili etraflı araştırmaların yapılmasını sağlamak ve bu oyunların tarihi, sosyo-kültürel boyutlarını etraflı bir şekilde incelemeye çalışmaktır. Sempozyum için göndermiş olduğum "Türk Dünyası Sporlarında Sistem ve Gelecek Planlaması" adlı bildiri özetim Bilim Kurulu tarafından değerlendirildi ve programda sunulmak üzere kabul edildi. Manas Üniversitesi tarafından hazırlanan bu sempozyuma katılmak, bizim için gurur vericiydi.

Türk Dünyası ve sporları konusunda bütün imkânlarımızı sonuna kadar kullanarak mücadeleye devam edeceğimizi, önemine binaen burada bir kere daha tekerarlama gereği duyuyor, "dilde, fikirde, işte birlik"i spor alanında gerçekleştireceğimize inancımı bir kez daha vurguluyorum."

KIRKPINARIN UNUTULMAZLARI

MANİSALI ALBAY KARDEŞ

İsmail YILMAZ

Milli Eğitim Bakanlığı Müfettişi
ismailyilmaz@meb.gov.tr

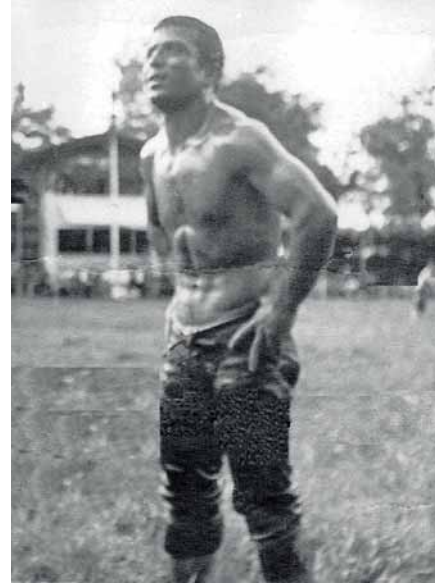
Destan-1 Kırkpınar Dergimizin Ekim sayısında halen basıma hazırlamaya çalıştığım Kırkpınar Güreşleri (1924 – 2014) isimli kitabımın içeriği ve yazım süreci hakkında yazmıştım. Dergimizin Yazı İşleri Müdürü Özcan Başgöl, Kasım ayı için de bir yazı yazmamı isteyince ben de kitabımda yer alan günümüz gençliğinin bilmediği Kırkpınar'da iz bırakmış pehlivanlar arasından yazmaya karar verdim.

Ufak tefek yapısına rağmen yaptığı teknik güreşlerle bilinen Manisalı Albay Kardeş büyükortaya kadar güreşmesine rağmen Kırkpınar'da 12 madalya kazanarak Sarayıcı'nın unutulmazları arasına girmiştir. Halen Kırkpınar'ın en fazla madalya kazanan pehlivanıdır.¹ Her ne kadar Manisalı Albay Kardeş namıyla bilinse de aslında O, Adapazarı Akyazılı Kemal Kardeş'tir.

Ahmet Taşçı kazandığı 17 madalya ile en çok madalya kazanan pehlivandır. Albay Kardeş ise başa güreşemeyen pehlivanlar arasında en çok madalya kazanan pehlivan olarak tarihe geçmiştir.

Albay Kardeş'in Kırkpınar'da yaptığı dereceler

YIL	KATEGORİ	DERECE
1963	Deste Orta Boy	2.
1964	Deste Orta Boy	4.
1965	Deste Büyük Boy	3.
1966	Deste Büyük Boy	2.
1968	Küçük Orta K. Boy	1.
1969	Küçük Orta B. Boy	3.
1970	Küçük Orta B. Boy	2.
1971	Küçük Orta B. Boy	2.
1972	Küçük Orta B. Boy	3.
1973	Küçük Orta B. Boy	1.
1974	Büyükorta	3.
1975	Büyükorta (Çeyrek finalde son beş kişiye kalmasına rağmen protestolar nedeniyle güreşler yapılamadı.)	
1976	Büyükorta	4.
1978	Büyükorta (Ayrıca Kırkpınar ağasının 1000 tl en teknik ödülü)	2.
1981	Büyükorta	5.
1982	Büyükorta	3.

1968 yılı Kırkpınar K.O.K. Boy 1.si

Kitabımın araştırma sürecinde kendisi ile görüştüğüm zaman Albay namının nereden geldiğini şöyle anlattı, "Ben Adapazarı Akyazı'lıyım ve adım Kemal'dir. İlkokuldan sonra Konya astsubay okulunu kazandım ve parasız yatılı okumak üzere Akyazı'dan ayrıldım. Konya'da astsubay olmak üzere yatılı okurken gurbette durmak zoruma

gidiyordu. İki yıl sonra okuldan kaçtım ve Akyazı'ya döndüm. Ben dönünce babam çok üzüldü, bana kızdı ve okula geri göndermeye çalıştı ancak ben gitmedim. Yatılı okuldan ayrıldığım için babam devlete bir de tazminat ödemek zorunda kaldı. Bütün bunlar olurken benim aklım güreşte ve futboldaydı. Askeri okuldan kaçıp memlekete döndükten sonra Akyazı'da düğün

güreşlerine katılmaya başladım. Düğün güreşlerine giderken askerî okuldan kalma kıyafetleri giyiyordum. Bunu görenler de babama 'Hayırdır Remzi Amca, Kemal asker kıyafeti ile güreşlere geliyor, okulu ne yaptı?' diye sorunca babam da biraz kahırlanarak '**Ne olacak, bizim Kemal biraz okudu Albay oldu, okulu bıraktı geldi**' deyince o günden sonra lakabımız Albay olarak kaldı ve

Albay Usta o günleri anlatmaya şöyle devam etti, “Çok hareketli ele avuca sığmayan bir çocuktum. Futbolu da çok iyi oynardım. Akyazı Gençlik Spor Kulübünde 1960 – 1962 yılları arasında amatör kümede futbol oynadım. Sağ açık oynuyordum

ve çok süratliydim. Benzetmek gerekirse Fenerbahçeli Rıdvan gibiydim. Bir taraftan da güreşe devam ediyordum. Aynı gün hem güreş yaptığım hem de futbol maçına çıktığım çok olmuştu. 1962 yılında Yaman Usta (İnanç) Akyazı’ya bir güreşe gelmişti ve beni

yanına alarak İzmir’e götürdü. Akyazı’dan çıkış o çıkış Yaman Usta’nın çırağı olarak önce İzmir’e sonra da Manisa’ya yerleşerek güreş hayatımı devam ettirdim. Yaman Usta bizi Manisa Belediyesine işe aldırdı ve oradan da emekli oldum.”

Albay Kardeş’in futbol oynadığı yıllar. Ön sırada soldan birinci.

Albay Usta’ya nasıl antrenman yaptığını sorduğumda şöyle anlattı;

“Ben 1.70 cm boyundaydım ve 70 kiloydum. Güreş hayatım boyunca hiçbir zaman 73 kiloyu geçmedim. Ufak yapılı olduğum için çok çalıştım ve teknik yönümü geliştirdim. Güreştiğim rakibimi ne yapar eder sol taraftan künde aldırır oradan ya kılçık yapar ya da üzerine dönerdim. Güreş hayatım boyunca hiç kimse bana künde atamadı .

Kimse bana çift sarma yapamadı. Ustam Gönenli Yaman İnanç’tır. Yaman Usta’nın yanında İzmir’de güzel bir çalışma ortamımız vardı. İzmir’de kış aylarında haftada 3-4, mevsim boyunca da 20-30 güreş olurdu. Bu tempo bizleri bahar güreşlerine hazırlardı. Yaman Usta 1969 yılında bizi Manisa’ya götürdü ve belediyeye işi kattı. Manisa’da kışın minderde çoğunlukla jimnastik ve kültür fizik antrenmanı yapardık. Hiç halter çalışmadım. Şubat ayında haftada üç gün koşu antrenmanına başladık. Manisa Spil Dağı’na koşardık. 5 km ile başladığımız koşuları 6 km, 7 km, derken Mayıs ayında 14 km’ye çıkarırdım. 14 km dağa doğru koştuğundan sonra dönüşte her 50 metrede bir şınav çekerdim. 14 km geri dönüşümde 3000 şınav çekmiş olurdu. Her sene bu planlama ile antrenman yapardım. Mayıs ayında koşuları 14 km’ye çıkardığım zaman kondisyonum zirveye

çıkardı. Bana göre en faydalı antrenman koşudur. Mayıs ayından sonra da yağlı antrenmanlara başlar vücudumu Kırkpınar’a hazırlardım. Bu çalışmayla Kırkpınar’dan neredeyse her sene madalya ile döndüm. En iyi oyunum kılçıktı. Ne yapar eder rakibime künde aldırır kılçık yapardım.”

Albay Usta bu ağır çalışmaya karşı nasıl beslendiğini şöyle anlattı, “Antrenmanı iyi yaptığım gibi kendime de iyi bakardım. Yoksa bu antrenmanı 70 kiloluk vücut kaldırmaz. Her gün 1,5 kg pırla yer, sabahları kemik suyu çorbası, geceleri süt içerdim. 80’li yılların sonlarında Balıkesir ve Manisa’dan genç pehlivanlar gelmişti. Usta bizi çalıştırır mısın dediler ben de çalıştırmaya başladım. Ancak benim antrenman tempoma dayanamadılar ve geri döndüler. Aslında gençlerin fizik yapıları çok iyiydi ancak o vücuda göre iyi beslenmiyorlardı bu nedenle antrenmanı vücutları kaldıramadı.”

Albay Usta anlatmaya devam etti, “Ahmet Taşçı büyükortada olduğu zamanlarda güreş tuttuk. Ahmet Taşçı çok kuvvetliydi ancak beni yenemiyordu ben de onu yenemiyordum. Ahmet beni bilmeyordu ancak ustaları taktik verdiği için bir türlü künde almıyordu. Güreş bir saati bulmuştu ve bir ara kafam Taşçı’nın yüzüne çarpınca konsantresi bozuldu. Bana kızarak bir anda künde atmaya kalkınca kılçıkladım ve yendim. Daha

sonra Ahmet Taşçı’nın babası bana şöyle anlatmıştı, Taşçı o gün eve geldiğinde babasına üç kişi yendim sonra ufak tefek birine yenildim ben güreşi bırakacağım demiş. Babası da oğlum kim o, adı neydi biliyor musun deyince, Ahmet Taşçı adını da bilmiyorum ama Yarbay mı, Albay mı, Binbaşı mı bir şey diyorlar deyince babası benim olduğumu anlamış. Oğlum yenildiğin pehlivan bizim bildiğimiz Albay Kardeş olmasın demiş. Albay Kardeş zamanında Aydın Demir ustası da yendi, eğer sen onunla bir saat güreştiysen sen pehlivan oldun demek ki deyince Taşçı moral bularak güreşe devam etmeye karar vermiş.”

ÇAĞLAR BOYU

TÜRK SAVAŞ SANATLARI

Prof. Dr. İbrahim ÖZTEK
Türkiye Olimpian Derneği Başkanı
Dünya Uyuşturucu ile Mücadele Eden Sporcular
Federasyonu Onursal Başkanı
Dünya Aba Güreşi ve Geleneksel Sporlar
Federasyonu Kurucu Eşbaşkanı

Büyük Hun Hakanı Mete (Oğuz Kağan) ölürken çocukları Gün, Ay, Yıldız, Gök, Dağ ve Deniz'i yanına çağırdı. Onlara, uzun nasihatının başında "Ey oğullar ben çok yaşadım, çok savaşlar gördüm. Çok ata bindim. Çok ok attım. Çok kılıç kullandım ve çok güreştim. Düşmanlarımı ağlattım, dostlarımı güldürdüm" dedi.

Türk devletlerinde, beden eğitimi kültürü, her kültürün üstünde tutulmuştur. Bu kültür alplığın, cengaverliğin, hükümdarlığın ve cihan imparatorluğu olmanın ön kültürüdür.

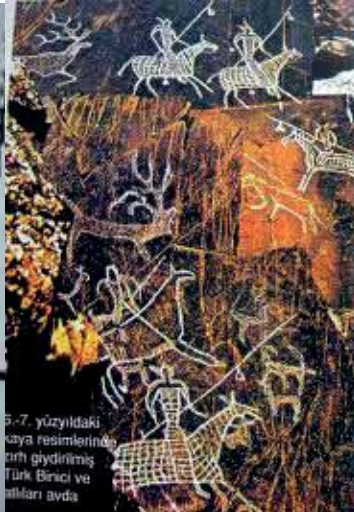
Bu güne kadar, tarih öncesi kültürümüzün ancak, bize verilenler kadar olduğunu sanıyorduk. Bilim ilerledikçe, bilim adamlarımız kendilerine düşen görevleri sahiplendikçe, kendi tarihimizi araştırıp ortaya koyma ola-

nakları arttıkça, görülüyor ki tarihimiz, hem de yazılı tarihimiz bizi 15-20 000 yıl öncesine götürmektedir.

Bugün Ortaasya'da Kazakistan, Kırgızistan, Batı ve Çin'de kalan Doğu Türkistan'dan başlayarak, Kuzey ve Güney Asya coğrafyasına, oradan Avrupa'nın göbeğinden, İtalya'ya, Yunanistan'a, İskandinav Yarımadasından, Kuzey Afrika'ya, hatta Amerika'ya taşınan

Ön Türk yazıtları ile Türk'lere ait damgalar ve kaya resimleri görülüyor ki 21. yüzyılın en büyük tarih belgeleridir. Sümer'ce ve Hitit'cenin Türkçe olduğu anlaşılmıştır. Çin'de bulunan ve Çin'in ısrarla sakladığı ve bunlardan biri 300 metreye varan yüzlerce Çin Piramitleri

Mezopotamya, Mısır, Meksika ve Güney Amerika'ya taşınan piramit kültürü ile tek olan Gök Tanrı kültürü yavaş yavaş gizemlerinden sıyrılmaktadır .

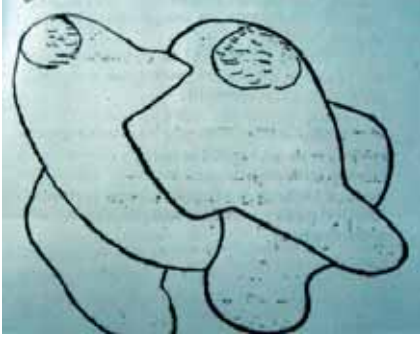

TÜRKLERE AIT MAĞARA RESİMLERİ VE ÇİNDE AĞAÇLANDIRILARAK GİZLENMEYE ÇALIŞILAN TÜRK PİRAMİTLERİ

Gökten inen ve göğe çıkan kanatlı Ök at, İslamiyetle isim değiştirip Burak olmuştur. Fakat artık o Ök atın 15 000 yıl önceki kültürümüzde var olduğunu görüyoruz. Atalarımızın mağaralara tarih

öncesi varlıklardan Mamutların ve diğer yaratıkların resimlerini çizerken, kargı kılıç ok ve yay kullanan zırhlı süvarilerin resimlerini de çizdiklerini görüyoruz. Yani atı ehlileştiren, tekerleği icat eden,

demiri bulup işleyen, hatta onu çelikleş-tiren bir medeniyetle karşılaşıyoruz. Taşa, tahtaya, kemiğe işlenmiş silahlı savaşçı-lar güreşçiler, dövüşçüler ve yüzücülerin varlığından haberdar oluyoruz.

TÜRKLERDE GÜREŞ, DÖVÜŞ VE YÜZME SPORLARI İLE İLGİLİ ESKİ FİGÜR VE KABARTMALAR

Ağırlık kaldıran cengaverlerin kullandıkları 300 kg.'a varan siklet taşları, IV. Murat'ın serçe parmağında çevirdiği 98 kg.lık siklet taşı, Deli Hüseyin'in parçaladığı Acem yayı bugün müzelerimizi süslemektedir. Destanlarda ve Dede Korkut hikayelerinde yer alan; demirden dağları eriten insanlar, bir vuruşta azgın boğayı çökeren Boğaç Han, bey kızı Banı Çiçek'in okunu ikiye yaran Bamsı Beyrek, yanı sıra, inanılmaz rekorlara eşdeğer olan; 140 aslan avlayarak gücünü kuvvetini yenilmezliğini kanıtlayan Sümer kralı

Gılgamış, karlı tepelerden 60 adım kadar kayakla atlayan Hun askerleri, 100 Km. ye varan koşularda yarışan Hitit atletleri, ipek mendili kılıcı ile ikiye bi-çen Selahattin Eyyubi, Bir kılıç vuruşu ile deveyi ikiye bölen Melikşah, elinde 166 kg. gürz taşıyan ve ağırlık antrenmanlarını 231 Kg.lık siklet taşı ile yapan Selçuk Sultanı Alaaddin Keykubat, Çanakkale savaşında yere düşen 276 Kg.lık top mermisini sırtlayıp, topun namlusuna süren Koca Seyit, günde 300 Km. at süren haberci cündiler (biniciler), oğlunun başındaki keleş 100

adımdan okla vuran Solak Bali Bey, ayakları bağlı olarak, kol kuvveti ile Üsküdar'dan Sarayburnu'na İstanbul boğazını yüzerek geçen, orada biraz soluklandıktan sonra tekrar yüzerek geri dönen okçular, sırtında taşıdığı manda ile güç antrenmanları yapan pehlivan Sultan Abdülaziz, okunu 818 metre fırlatarak, devrinin okçuları (kemankeşleri) arasında ilk 10 içinde yer alan II. Mahmut ve Amerika'nın yenilmez güreşçisini ringten aşağı fırlatan Koca Yusuf, tarihin sayfalarından çıkacak gibidir.

BİRİNCİ VE İKİNCİ ALTIN ELBİSELİ ADAM (KAZAKİSTAN), DELİ HÜSEYİN PAŞANIN PARÇALADIĞI ACEM YAYI

Türkler Dünyanın en eski kavimlerinden biridir. M.Ö. 10.000 yıllarında, belki de 20.000 yıllarında başlayan büyük göç M.S. 1200 yıllarına kadar sürmüştür. Bu

göçler Türklere göçebe bir kavim görüntüsü vermişse de Hunların zamanında Kazakistan'da 77, Moğolistan'da 75, Altaylar'da 72, Tanrı Dağları ve Türkistan'da 358

olmak üzere Asya'da kurulmuş toplam 607 şehir; yerleşik düze-nin üstün medeniyetlerin ve köklü Türk Kültürünün oluşmasında çok büyük önem taşımıştır.

ÖZBEKİSTAN OLİMPİYAT EVİ RESİMLERİNDEN-TÜRK'LERDE İLK ELBİSELİ GÜREŞE ÖRNEK VE YENİÇERİLER

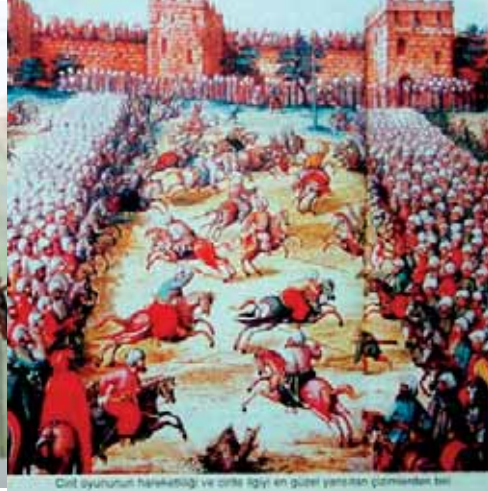
Türk devletlerinde, beden eğitimi kültürü, her kültürün üstünde tutulmuştur. Bu kültür alplığın, cengevarlığın, hükümdarlığın ve cihan imparatorluğu olmanın ön kültürüdür. Bu kültürde ilk sırayı daima binicilik, ok atma, kılıç kullanma ve yıkışma (güreş) almıştır.

Romalı ve Yunanlı sporcular binicilik ve yarış arabası kullanma eğitimleri almak için Hitit başkenti Hattuşaş'a gelirlerdi. Romalı ünlü komutan Aetiyus, gençlik yıllarında Hunlar arasında beden ve silah eğitimi görmüştür.

Homer ve Herodot, Anadolu'dan İtalya'ya geçen Etrüsk'leri denizcilik-

te araba yarışı, akrobatik danslar, boks, güreş, atıcılık ve silah kullanımında çok ileri gitmiş, güçlü kuvvetli, kalın pazıli insanlar olarak tarif etmektedir.

Ephore; İskit ve Etrüsk kadınlarının tüm savaş oyunlarını erkeklerle birlikte gerçekleştirdiklerini anlatmaktadır.

ATLI HÜNERLER, ÇÖĞEN VE KALE ÖNÜNDE CİRİT OYUNU

Çin tarihçilerinin bildirdiğine göre de M.Ö. 2500 yıllarında Orta Asya'da günlerce süren şöenlerde; pehlivanlar GÜREŞİR, gençler KOŞAR, ATLAR KOŞTURULUR, KILIÇ KALKAN gösterileri yapılır, OKLAR atılır,

TOP oynanır ve bunların pek çoğunda kadınlar da yarışır. Burada bir çeşit olimpiyat oyunları tarif edilmektedir.

Üstün kişilik ve ruh gelişimini içeren bu kültür Alplığın, Kaptutliliğin, Cengaverliğin, Hükümdarlığın ve Cihan

imparatorluğu kurmanın ön kültürüdür. Türk gibi kuvvetli sözü, birkaç bin yıllık tarihin, bu tarih içinde kurulan dünya devletlerinin, imparatorlukların, sayısız fetihlerin ve büyük, asil bir millet oluşun ürünüdür.

MIZRAK, GÜREŞ VE OK ATMA (YAYINLANMAMIŞ NADİR BİR RÖLİEF RESMİ)

Türk deyince akla gelen askerlik, cengaverlik ve fatihliktir. Bunlar, önce akıl, sonra beden gücü ile oluşturulmuştur. Eski Türklerde çocuklar, küçük yaştan itibaren binicilik, ok atma, kılıç kullanma, güreş ve avcılık üzerine eğitilirdi.

Eski Türk'lerin Sporları:

- Binicilik/atçılık (cundilik)
- Ok atma/kemankeşlik
- Kılıç-kullanma/kuluç/kılıç kalkan oyunu/sıçramak/sıçrayarak oynamak/ tokuşmak/

vuruşmak

- yıkışma/güreş/küreş/kuraş/güleş
- Süngü/sünü/süğü ile kırışmak
- Cirit/bazi/cengi harbi/as oyunu/değnek oyunu
- çöğen/çevgen/çevgan/çögan/bandal/çükanyan/tüy/polo
- Gökbörü/kökkeri/oğlak oyunu/beyge/ödül kapmaca
- Cop oyunu
- Tepük oyunu/futbol
- Seyirtme (koşu)

- Yelme (atlama), tek adım, uzun atlama Araba sürme
- Ağırlık kaldırma
- Gürz ve ağırlık atma/fırlatma
- Avcılık
- Dağcılık
- Kayak (ivik)
- Yüzme/şinaverlik
- Kürek
- Muşt zen/usullü vuruş/yumruk sanatı/boks
- Tepme vurucular/tabancılar
- Matrak oyunu

AVCILAR (YAYINLANMAMIŞ NADİR BİR RÖLİEF RESMİ)

Tarih boyunca beden eğitimi kültürüne önem veren Türk'ler güçlü, cesur, her çeşit savaş oyunlarını bilen sağlıklı nesillerle 16 cihan imparatorluğu, 38 devlet, 34 beylik, 4 atabeylik, 16 hanlık ve 10 cumhuriyet olmak üzere toplam 117 devlet kurmuşlardır. Beden eğitimi kültürünün önemsenmediği çağlarda da devlet gerilemiştir. Ulu önder Atatürk, Türk'lerin bu tarihi yeteneklerini bir cümle ile özetlemiştir. "Bir Türk dünyaya bedeldir". Bu veciz sözleri, Kurtdereli pehlivan ile yaptığı sohbetinde söylemiştir. Orası muhakkak ki İstiklalimize yeniden kavuşmak için verilen Kurtuluş Savaşında Mustafa Kemal, tüm dünyayı önünde dize getirmiştir.

1. ÖZDEK R: Türklerin Altın Kitabı, Tercüman Tesisleri, İstanbul 1990.
2. YILDIZ D: Türk Spor Tarihi, Eko Matbaası, İstanbul 1979.

3. ÖZTEK İ: Çağlar Boyunca Türklerde Spor ve Osmanlı Devletinde Yakın Mücadele Sporları. Türk Dünyası

Tarih Kültür Dergisi 2005 (224): 41-46

4. ÖZTEK İ: Olimpiyat Savaşları. Türk Dünyası Tarih Kültür Dergisi 2006 (229): 16-21

5. ÖZTEK İ: Çağlar Boyunca Türklerde Spor ve Osmanlı Devletinde Yakın Mücadele Sporları, Osmanlı'da

Spor Sempozyumu Kitabı, Selçuk Ü. Beden Eğitimi ve Spor Yüksek Okulu Yayını, Konya 1999; 73-82.

6. ÇAĞATAY E, KUBAN D: . Türkçe Konuşanlar, Orta Asya'dan Balkan'lara 2000 Yıllık Sanat ve Kültür, İstanbul Ticaret Odası Yayınları İstanbul 2008

7. MİRŞAN K: Erken Türklerin Skandinav Yazıtları, Türk Dünyası Araştır-

maları Vakfı, İstanbul 2004

8. TARCAN H: Tarihin Başladığı Ön-Türk Uygarlığı: Resmi Tarihin Çöküşü, Töre Yayın Grubu, Ağustos 2003.

9. MEYDAN S: Atatürk ve Kayıp Kıta Mu, Truva yayınları, İstanbul 2006.

10. GÜVEN Ö: Türklerde Spor Kültürü, Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu, Ankara 1992.

11. ÖZTEK İ. ve ark: Kuraş; Uluslararası Organizasyonların ve Müsabakaların kuralları, Judo Kuraş Aikido

Derneği Yayınları No: 1, İstanbul-2002.

12. HİÇYILMAZ E: Türk Spor Tarihi, Demet Ofset, İstanbul 1979.

13. KUNTER H B: Eski Türk Sporları Üzerine Araştırmalar, Cumhuriyet Matbaası, İstanbul 1938

14. İŞCAN F: Türklerde Spor, Milli Eğitim Basımevi, Ankara 1998.

Sponsorluk ve Fair Play

Erdoğan ARIPINAR

Sponsorluk bir yabancı terim. Amma: Türkçeye yerleşmiş gibi. Spordan, sinemaya, sanata kadar her alanda kullanılıyor. Özeti bir kişi, kuruluş veya olayı zaman zaman kendi reklamı ve tanıtımı için, zaman zamanda iyi niyetle destek olmak için yapılıyor.

Ben şimdi SPORDA yapılanlarla ilgili olarak, bazı uyarılarda bulunacağım. Sponsorlar büyük maddi karşılıklarla özellikle spor alanında yaptıkları anlaşmalara (Fair Play) şartı koyuyorlar mı? Yoksa reklamımızı, adımızı taşıyan kişiler veya takımlar halkın gözü önünde birbirlerini dövseler, boğazlasalar veya bir atlet dopingde yapsa sponsorluk devam ediyor mu? İşte sorun burada. Uzun yıllar TSA'nın organize ettiği 11 ALTIN ADAM örneğini vermek isterim. Bu organizasyonlarda sponsor olan saygın firmalara sunulan sözleşmede şöyle bir madde her zaman yer aldı. "Altın Adam seçilmek için ilk şart FAİR

PLAY'e uyulmasıdır. Altın Adam seçilen bir oyuncu, hakem veya teknik direktör. Fair Play'e aykırı bir davranışta bulunursa bu unvanını kaybeder." Bugün bir yıldız olarak hepimizin ve dünyanın alkışladığı ARDA TURAN'dan yurt dışında oynadığı bir maçta yaptığı bir hareketten dolayı bu unvan o yıl geri alınmıştı.

Hem spor genel müdürlüğüne bağlı federasyonlarla, hem de bağımsız futbol federasyonu ile anlaşacak kuruluşlar sözleşmelerine bu FAİR PLAY maddesini koyarlarsa, hem ülke sporuna ve hem de gençliğe katkıda bulunacaklardır. Bizden yazıp, söylemesi.

© CNG Kanyon İnşaat

Merkez Ofis : Nusret Kutlu İşhanı No:74 Merkez/ÇANAKKALE

Tel: (0286) 262 00 71 Fax: (0286) 262 00 16

Adres : İstiklal Cad. Çeşme Sok. No:8/A - Biga/ÇANAKKALE

Tel: (0286) 317 08 70 Mobil : (0543) 317 08 70

YAŞAMINIZI ŞEKİLLENDİRİYORUZ..!!

CNG KANYON İnşaat'ın temelleri 2011 yılının Mart ayında Genç girişimci

Cengizhan ÖRS tarafından atıldı. Bu tarih bizim için bir başlangıç değil, hizmet sektörü için bir milattır.

Çanakkale'nin Biga ilçesinde irili ufaklı 2 yıl içinde 64 daireyi teslim edip halen çalışmalarımız devam etmektedir.

Çanakkale'nin cazibe ve turizm merkezi olan Gökçeada'da taş ev projelerimizle bir ilki gerçekleştirdik ve Ada'nın mimarisine uygun projemiz halen devam etmektedir. Taş evin ne demek olduğunu hem rakiplerimize hemde Ada halkına gösterdik.

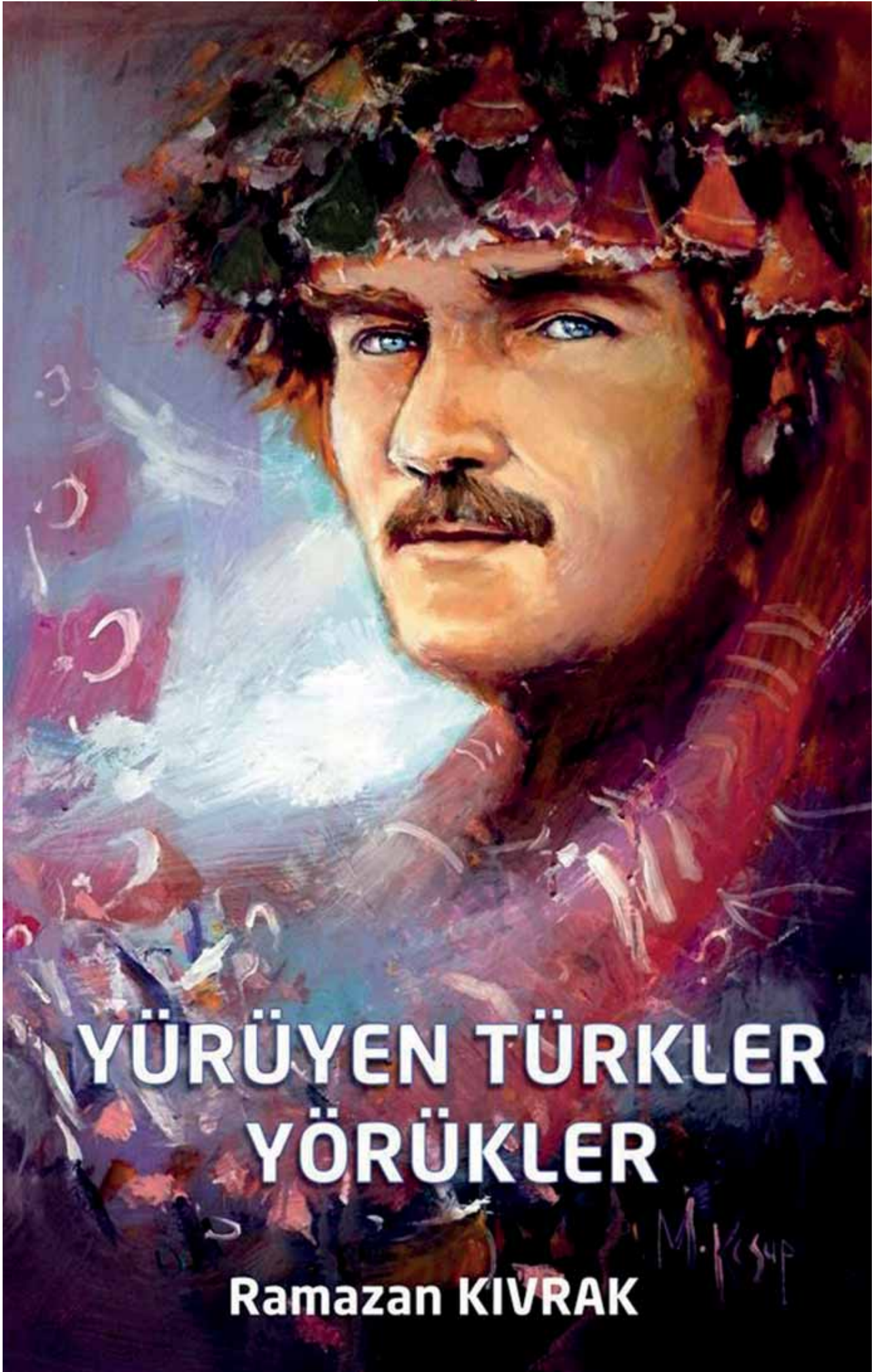
Çanakkale merkezde de projelerimiz devam etmekte olup, devlet ve üniversite gibi ciddi kurumlara da çözüm ortaklığı yapmaktayız. Biz maddi kazanç peşinde değil insanlara hizmet etmenin gururunu yaşıyoruz. Bu misyonumuzla

Çanakkale halkının daima yanında olacağız. Ayrıca firmamızın yeni atılımları Çanakkale'nin güzel ilçesi

Çanda yakında başlayacaktır. Firmamız 2009 yılından bu yana aynı zamanda oto

alım satım ve rent-a-car hizmeti de vermektedir.

YÜRÜYEN TÜRKLER YÖRÜKLER

Ramazan KIVRAK

GÖÇ VE YAYLA TÜRKÜLERİ, OYUNLARI

Yörükler kışın hayvanlarını daha toplu tutarlar. Kış aylarında zaman çok zor geçer. Yörük kim bilir günde kaç kez karlı dağlara bakarak off çeker. Her gün, her an özlediği dağlara yürümek ister. Sahil sanki tutsaklıktır, sanki hapishanedir. Hapishanedeki insan gün sayarken sahildeki çoban da dağlardaki karın erimesini, otların cücüklemesini görmek için günleri sayar. Sabah kalkınca önce dağlara bakar; gözünün ferini, nazarını dağlara akıtır. Sonra hayvanlarına, daha sonra da çocuklarına bakar.

Bitince kış, görününce baharın ucu, otlar cücüklemeye, ağaçların yaprakları pürçüklenmeye başlayınca, sahilde zaman geçmek bilmez. Zaten beklenen gün de gelip çatmıştır. Ak sakallı Türkmen dedesi, çağırır obanın ihtiyar heyetini. Toplanırlar kara çadırdaki. Bağdaş kurmuş Türkmen dedesi elini kuşağından çıkarır, sakalını sıvazlar, ihtiyar heyetini bir bir süzer ve son sözü söyler: “Ak keçi, kara keçi, yine geldi yaz göçü. Keçilerle teke, o da ister pıynarlı bir tepe. Koyunlarla koç, o da ister mevsiminde göç.”

Artık karar verilmiştir. Bir de dukukkuşu öttü mü göç zamanı tamamdır. Çoğu zaman da dukukkuşu

göçü takip eder. Dukukkuşuna da çok türküler yakılmıştır.

Gökyüzünün doğusunda, gecenin karanlığının arkasından devci yıldızı görününce, “Göç yolda düzülür.” denilir ve yola çıkılır. Önde, en değerli kızıl kilimler yüklü, hataplarında havan, dös, güldürek, gümbürdek çanları asılan develer vardır. Arkasında yozlar, tülüler, mayalar, bohurlar, köşekler... Atlar, ırafanlar, kısraklar, taylar, gulinler... Eşekler, sıpalar, goduklar, katırlar... Öküzler, sığırlar, düveler, tosunlar, danalar, bızalar... Keçiler, tekeler, çepiçler, oğlaklar... Koçlar, koyunlar, şişekler, kuzular... Velhasıl Yörüklerin bütün evcilleştirilmiş hayvanları dizilmiştir yola.

Önde, deveyi çeken bir türkü tutturur: “Develerim katar katar/ Çilbiri suya batar...” Eşeğin üzerindeki yaşlı adam curasını tıngırdatır, sevincini, üzüntüsünü, geçmişini anlatmaya başlar. Ama develer tepesi aşağı sallandı mı dağlardan, hataplarındaki havan çanlarından çıkan ritmik sesleri de, curasıyla ona eşlik etmeyi de ihmal etmez. Tabii ki hatap yürüyüşünü de çalar. Bir ahenk, bir düzen vardır Yörük göçünde. Yörük, göçte geçit vermeyen koca dağlara tırmanmaya

başlayınca göç zorlaşır. Kalsa da atının nalları yolda, yırtılsa da ayağındaki çarığı, “Yüklü deve dinlenmez...” der, yürür Yörük insanı.

Göç devam ederken, olunca gece, gelince konalga yerine; develerdeki, atlardaki, eşeklerdeki yükler çekilir. Dinlenmeye çekililir. Erkekler hayvanları ağaçlara bağlarken, koyunu keçiyi toplarken, hemen ateş yakılır. Bızalar, oğlaklar, kuzular bolca emdirilir de gene de sağmak gerektir sığırları, keçileri, koyunları. Bakraçlara sağılan sütler ısıtılır, yine kadınlarımızın pişirdiği dürgelenmiş yufkalar dağarcıktan çıkarılır. Bir yandan tarhanalar pişirilir; çökeleğiyle, kese yoğurduyla, kuru soğanıyla hep birlikte yenilir. İnsanın karnı doyunca, bir başka görür dünyayı. Artık gökyüzünü yıldızlar kaplamaya başlamıştır. Eğer konalga yerinde hanlar varsa, kadınlar handa yatarlar. Yoksa ayrı bir yerde yatarlar. Bir yandan da ateş çoğaltılır. Curalar çalınır, türküler söylenir ateşin etrafında. Yaşlılar, dengilip bu muhabbeti seyrederken, gençler daha hareketlidir. Göçte şenlik devamlı yapılır. Ünlü Seyyah Evliya Çelebi de Anadolu’yu gezerken dememiş miydi, “Yörük göçü, yolda şenliktir.” diye?

Türküler sahil için söylenmez, hep yaylaları anlatır. Konalgada çalınan türküler de hep göçün zorluğunu yayla özlemine içerir. Türkülerin bazıları şunlardır:

- *Dağlar seni delik delik delerim
- *Yaylam senin ne dumanlı başın var
- *Bizim yaylanın korusu vardır
- *Yayla yollarında meleyen kuzu
- *Yaylaya göçmenin zamanı geldi
- *Güllük dağı
- *Sarı yaylam seni yaylayamadım
- *Salınıp gelir gelin, yayla yolunda
- *Benim ölüm şu dağlarda kalırsa
- *Meşelidir engin dağlar meşeli
- *Keklik de koydum al ardıcın başına
- *Hışıl hışıl eder sarı çamın dalları
- *Beşparmak'tan inmem ben. Gümüş de mavzerimi vermem ben
- *Yüce dağ başında kar idim
- *Duan vardır yüce dağlar başında
- *Karlı dağlar karanlığı bastı mı?
- *A yaylam senin çalbaların niye kurumuş?
- *Aşıp aşıp da geliyor gelin, yayla yolunda
- *Dirmilcik'ten gider yaylanın yolu
- *Sarı gurdelem, sarı dağlara saldım yarı
- *Meşeli dağlar
- *Gara dağın boz yılanı

Sevginin yüceliğini, acının dayanılmazlığını, özgürlüğün sınırsızlığını anlatır türküler. Bu türküler denildiği yerden dinleyen ihtiyarlar da, geçmiş bir film şeridi gibi gözlerinin önünden geçirip “Ah gahbe gençlik, geldi de geçti yel gibi!” deyiverirler.

Yayla yolu uzundur, zordur, çetindir, güçtür. Yörük yaylaya sevdalanınca, yollar kolay aşılır. Yaylaya göç; yaşam kıvılcımıdır, özlemdir, hayaldir, umuttur, geçmiştir, gelecektir, aşktır, kavuşmaktır... Yaylaya yaklaşıncaya Yörük, kabaardıcın kokusunu almaya başlar. Bilseniz bu koku ne kadar ferahlatır, huzur verir, güven verir insana. Yayla denince akla ilk kabaardıç gelir. Yörük burcu kokulu, koyu gölgeli kabaardıcın gölgesine bakar ve hemen oraya kuruverir alacağını, çadırını, turluğunu. Kabaardıç, hayvanları da unutmaz elbette. Bazen eğrek olur, bazen ağıl, bazen de koşan olur kuzucuklara. Atalar demişler ki: “Armut ağlatır, kavak kavlatır, söğüt söyler.” Kabaardıç gölgesi baş yayladır.

Yörük yaylaya varınca, obanın bütün insanları yaren yerinde oyuna iştirak ederler; sevinci paylaşırlar, hünelerini gösterirler. Yörüklerde güç, parayla ya da kolay kazanılan payelerle gösterilmez. Güç bilekle, yürekle, akılla gösterilir. Yörüğün ata binişi, yürüyüşü, zeybek oynayışı, oturması kalkması, hepsi bir yiğitlik göstergesidir. Çünkü

ata öyle yapmış, oğullar devam ettirmiş. Devam ettirmek de gerektir. Yörüğün oyunlarında silaha fazla rastlanılmaz. Çünkü yörük gücü, silahta değil kendinde görür. Kendini ortaya koyar.

Oyunlara at yarışı ile başlanır. Cirit, çelik çomak, güreş, cıngırak, an taşı, arap, yanık oynarken erkekler, kadınlar da boş durmazlar; beş daş, göçek oynarlar. Sıra ezgilere ve oyunlara gelince cura, bağlama, saz, düdük, sipsi, kaval, kemeçe çalınır; türküler söylenir. Orta yerde görürsünüz ağır zeybek, kıvrak zeybek, teke zortlatması, çömlek kırdıran oynayanları. Bütün bunlardan sonra dağılır öbek öbek, ata yurtlarına Yörükler. Zaten gezilmiş yurdun konması da kolay olur.

Türk, türküyü var oluşundan bu yana söyleyegelmiştir. Her söz, her mısra yaşanan acıları, sevdaları, sevinci, ayrılığı, kavuşmayı, varlığı, yokluğu anlatır... Sözler, yaşanan bir günü değil, bir ömrü anlatır sanki. Her türküde alınacak bir ders, bir öğüt vardır. Hele eskilerin yazıp söylediği türküler, uzun bir atasözü gibidir. Bütün ağırlığıyla beynimize çakılır kalır.

Cura ustası rahmetli babam Ali Kıvrak bize ata oyunlarını oynatırken, “Saz, söz, oyun bir ayarda olacak; çalma çan gibi langur lungur ötmeyecek, ayrı ayrı yere gitmeyecek.” derdi. Acı olan da, babamın, cura ustası Ramazan

Güngör'ün ve Hayri Dev'in albümünü Fransızların yapmış olmasıdır. Dert büyük de, anlatacak anlayacak adam eksikliği var.

Bir kız ya da oğlan, evindeyken aile aynı acıyı aynı sevinci beraber yaşar. Oğlan evlenince, kız kocaya gedince durum değişir. Hesaplar, hayaller karışır. Kıskançlıklar başlar. O zaman, “Eveli eveli bizimdi, şimdi elin oldu, içi dolu yalın oldu.” denir. Kültür Bakanlığı mutlaka Türk milletinin kültürünü yaşatmak için kurulmuştur. Sonradan Turizm Bakanlığıyla birleştirildi. Turizm “ticaret” demek; kültür “korumak” demek. Bir kurum iki işi aynı anda yapınca koruyacak mı, satacak mı karıştırılabilir.

Arzumuz o dur ki, elin değil de bizimse Kültür Bakanlığı, Anadolu'da il ve ilçelerde Türk kültürüne sevdalı insanlardan, eli kalem tutanı, akli ereni, baktığını görebileni, duyduğunu anlayabileni, kültürün özüne girebileni, halkın seviyesine çıkabileni bularak her yörenin kültürü kayıt altına alınmalı. Dana gidiyor, kaçıyor. Acele edip belki kuyruğundan sağlam yakalayıp, danayı zapt edebiliriz. Kültürü koruyabiliriz. Türkülerin kitapları yazılmalı, albümleri yapılmalı. Bakanlığımız, Türk kültürüne sahip çıkmaya da, zar da olsa, zor da olsa, tarih boyunca olduğu gibi, türküler dilden dile gönülden gönüle akıp gidecektir.

Türkülerde sevgi, aşk en yüce değerdir. Sözler kimi yerde, “Sevdim elimden aldirdim. Sevdim kavuşamadım.” Şeklindedir Toroslar’a gelince de “Sevdim, aldım, gittim.” şekline dönüşür. Oyunlar da türküler gibi yörenin coğrafi özelliklerine göre değişir. Karadeniz’de oyunlar deniz dalgası gibi kabırır, hamsi balığı gibi hareketlenir. Doğu’da kış boyunca, altı ay kar altındadır insanlar. Kendi yiyeceği, hayvanının yemi. Tezeği bitenler komşuya muhtaçtır. Yardımlaşmazlarsa zorluğa dayanamazlar. Bu, oyuna da yansır, hep beraber omuz omuza, el ele oynanır oyunlar. İç Anadolu oyunlarında uçsuz bucaksız bozkırda düşmana yaklaşmak vardır. Zayıf vermeden vatani kurtarmak vardır. Düşmana darbe vurmak için dayanışma, birbirini uyararak vardır. İlerlerken yılanı çiyana basmadan, atı eşeği ürkütmeden, iti köpeği hırlatmadan, çalıyı çirpiyi çıldıratmadan sessizce düşmana yaklaşıp vuruşmak ve galip gelmek vardır.

Ege oyunları, taşın ağacın, çalının arasından, tüfikle teke tek düşmanı avlamayı anlatır. Zeybek bu oyunlarda taştan taşa tüyer, zıplar, hızlı koşar. Bir andada diz çöküp düşmana silahını sıkarak. Düşmanı vurup ayağa kalkınca vatani kurtarmanın gururunu, kollarını açıp heybetlice anlatır.

Toroslar’a, Akdeniz’e gelince... Buralar daha çok ormanlık, taşlık, dağlıktır. Deresi ırmağı, vadisi, ovası da çoktur. Düşmanın baş edemediği insandır Teke Yöresi Yörükleri. Güttüğü bütün hayvanların hareketlerini yapabilir, akıllarını kullanabilir. Kekeçtir, inatçıdır. İlle zorluğu aşacaktır. Ne yapacağı önceden kestirilemeyen, her hareketi yapabilen, kimseye aldırmandan yaşadığı gibi tek başına mücadele edebileceğine inanan ve düşmana aman vermeyen insanlardır.

Düşmanın ülkemizi işgalde girmeyi göze alamadığı yerdir Teke Yöresi. Kıyıya yaklaşanlar da insanımıza pek ilişmemiştir. Toroslarda yaşayan Yörükler kıvrak zeybeğini

teke zortlatmasını tek tek, keyfine göre, kuralsız oynarlar. Kapı gıcirtısına, yaprak hışirtısına bile oyun bulur oynar; durduğu yerde durmazlar.

Ancak türküler tehlikededir. Son yıllarda, özgürce yaşadığı dağlarda ürettiği süt, yoğurt, çökelek, peynir ve et gibi şehirliliyi doyuran çoban da zor durumda. Keçisi, ormana zarar veriyor diye yok ediliyor. Oysa ormanı yakan, ağaç kesen, tarla açan keçi değil, insandır. Keçinin ormana faydası saymakla bitmez; bu uzun konu. Bütün türküler dağlara, doğaya, hayvanlara ve yaylalarda yaşanan aşklara yazıldığına göre, çoban bitirilirse, türküler de biter. En azından yeni türküler üretilemez.

Türk milleti gittiği her yere uyabilen, doğanın zorluğuna dayanabilen, soğuğa sıcağa katlanabilen, yoklukla mücadele edebilen, doğanın güzelliğini sevdiğiyle bir tutabilen bir millettir. Yazdığını saza döken, ondan oyun çıkarıp oynayabilen Türk, türküsüyle birlikte yaşmalıdır.

RAMAZAN KIVRAK
Fethiye Kraçulha Yörükler Derneği Başkanı

ART

'IN FOTOĞRAF
MAKİNESİNE
TAKILANLAR

ART OF WRESTLING

AXEL WURZ

SEVGİNİN GÜCÜ

BEDİA BARAK

bediabarak@gmail.com

Bir gün, ermişlerden birine sormuşlar:
“...Sevginin sözünü edenler ile sevgiyi gerçekten yaşayanlar arasında ne fark vardır?”

“Bakın, göstereyim” demiş ermiş.

Bir sofraya hazırlamış. Sevgiyi dilinden düşürmeyen, ama dilinden gönüle de indirmeyen kişileri çağırmış bu sofraya.

Hepsi yerlerine oturmuşlar.

Derken, tabaklar içinde sıcak çorbalar gelmiş ve arkasından da ‘derviş kaşığı’ denilen bir metre boyunda kaşıklar.

Ermiş:

“Bu kaşıkların sapının ucundan tutup öyle yiyeceksiniz” diye bir şart da koşmuş. “Öyle kaşığın çukur kısmına yakın yerden tutmak yok.”

“Peki” demişler ve çorbayı içmeye girişmişler.

Fakat o da ne?

Kaşıklar uzun geldiğinden, sofradaki hiç kimse bir türlü dö-küp saçmadan götüremiyormuş çorbayı ağızına. En sonunda, bakmışlar bu iş olmuyor, vazgeçmişler çorbadan. Öylece, aç aç kalkmışlar sofradan.

Onlar sofradan kalktıktan sonra, ermiş:

“Şimdi de sevgiyi gerçekten bilip yaşayanları çağırılım yeme-ğe” demiş.

Yüzleri aydınlık, gözleri sevgiyle gülümseyen ışıklı insanlar

gelmiş oturmuş sofraya. Ermiş:

“Buyurun bakalım” deyince de, her biri uzun boylu kaşığı çorbaya daldırıp karşısındaki dostuna uzatıp içmişler çorbalarını.

Böylece her biri diğerini doyummuş ve kendisi de doymuş olarak şükür içinde kalkmış sofradan.

“İşte” demiş ermiş. “Kim ki hayat sofrasında yalnız kendini görür ve doymayı düşünürse, o aç kalacaktır. Ve kim ki, kardeşini düşünür de doyurursa, o da kardeşi tarafından doyurulacaktır şüphesiz. Şunu da unutmayın ki, hayat pazarında alan değil, veren kazançlıdır her zaman.”

Sevgi ve dostluk üzerine onlarca yazı yazılabilir, yazılmıştır da nitekim. Keşke insanlar resimlerde poz verdikleri gibi, gerçek dostluk ve sevgiyi, birbirilerine gösterebilirler. Ama bunun mümkün olmadığı ve olamayacağı da bir gerçek. Ve böyle de devam edip gidecek.

Sevgi hayatın bir parçasıdır. Sevginin olduğu her alanda insan mutlu olur, başarılı olur. İş yerinde, okulda, aile içerisinde hatta sokakta sevgi ile bakın çevrenize. Özellikle bu günlerde o kadar çok ihtiyacımız var ki bu eşsiz duyguya.

Çünkü hoşgörü, nezaket, anlayış, birbirimize katlanmamış için bir araç, bir amaçtır sevgi.

Sevgiyle ilerleyin!

Akpınar Mahallesi 1. Çimen Sokak No: 23 / 9-b OSMANGAZI / BURSA
Tel : 0538 810 47 50
Web: www.tebmedya.com - bediabarak@gmail.com

Her zaman keşfetmek için bak

www.derla-tiefbau.de

GEYIKLİ COUNTRY

Kuzey Ege'nin Gizli Cenneti...

Geyikli Country Evleri'ni Tanıyalım...

Geyikli-Bozcaada Çevreyolunda inşa edilen bu muhteşem yaşam alanı sahile aracınızla yalnızca 5 dk'lık mesafededir. Yeşille mavinin kucaklaştığı Geyikli Sahilleri eşsiz doğal güzelliği ile görülmeye değer bir tatil beldesidir. Bozcaada ilçesinin tam karşısındadır. Beldede çok miktarda yazlık konut bulunmaktadır. 2012 sonu itibariyle nüfusu 5000'dir. Nüfus yaz aylarında 25.000 civarlarına çıkmaktadır.

Geyikli Country;

500m2 büyüklüğünde, 72 bağımsız parselden oluşmaktadır. Spor alanları, Çocuk Parkı, Yüzme Havuzları, Kafeterya, Fitness Center ve Özel Güvenlik Noktası gibi toplam 2000m2 sosyal alana sahiptir.

Çanakkale Ezine Geyikli'de Bozcaada manzaralı zeytin ağaçları içinde güvenli ve sosyal tesisleri olan muhteşem bir site 500 m2 arsa içinde kendinize özel 3x7:21 m2 havuzlu toplam 72 adet villa Tüm villalarda ankastre mutfak ekipmanları Tripleks 158 m2 imarlı iskanlı kat mülkiyetli krediye uygun

Yeşil alanlar, çevre düzenlemesi, bisiklet ve yürüyüş yolları, tenis kortları

2014 Mart ayında 1. Etap 30 adet villa tamamen oturma hazır.

Geyikli-Bozcaada Çevre Yolu

Geyikli / ÇANAKKALE

0(286)638 57 58

0(532)630 79 51

www.orucuoglugroup.com

www.geyiklicountry.net

**EĞİTİM
KOÇLU
ÖĞRENİM**

İstanbul YESEVİ KOLEJİ'nde öğrencilerin potansiyellerini ortaya çıkarmaları, geliştirmeleri ve hedefe yönlendirilmeleri amaçlanır.

 YESEVİ KOLEJİ

"hayata doğru adımlarla başlamak"

**ULAŞIMI EN
KOLAY OKUL** **KARTAL METROSU
SON DURAĞI ONU**

0216 452 6 452

**EN DONANIMLI
UYGULAMA
LABORATUVARLARI**

"hemen meslek, hemen iş"

HEMŞİRE YRD. BÖLÜMÜ

 **YESEVİ
SAĞLIK KOLEJİ**

Cumhuriyet Mah. Yakacık E-5 Kuzey
Yanyol No: 6 Kartal / İst.
www.yeseviokullari.com.tr